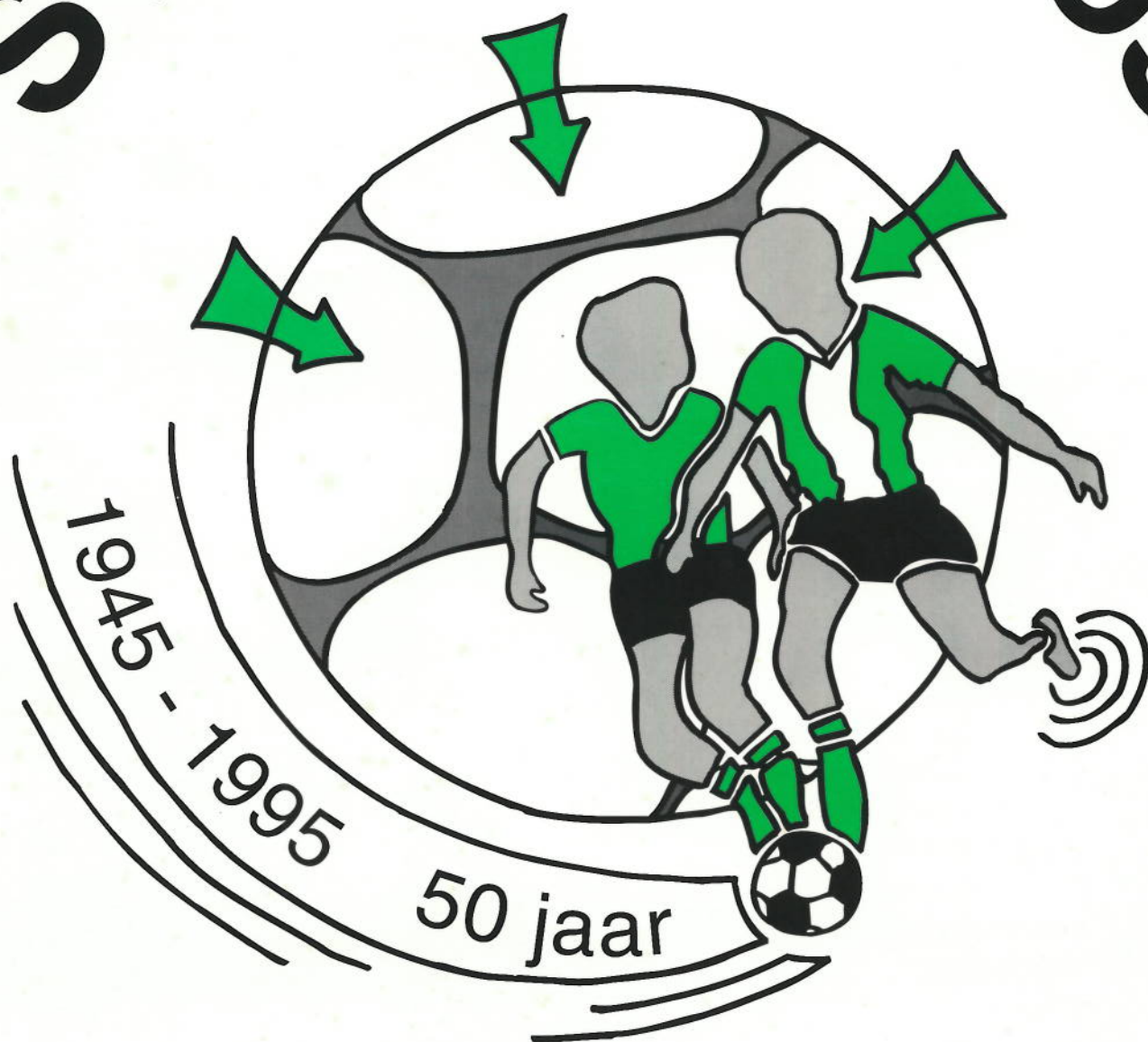

SV Noordeloos

NFC - SVN

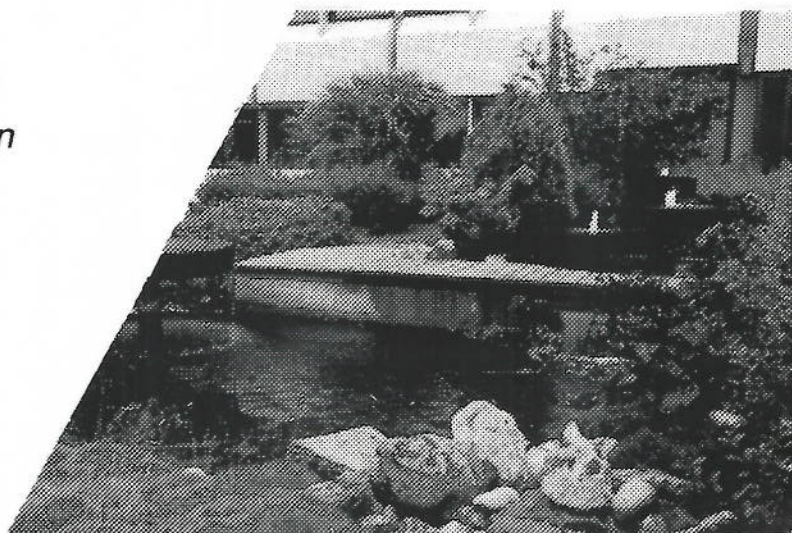
**Aannemersbedrijf
Wallaard Noordeloos BV**

- grondwerk en rioleringen
- bestratingen en asfalteringen
- persleidingen
- betonwerken
- houten, stalen en betonnen bruggen of combinaties hiervan
- beschoeiingen
- geluidsweringen

Wallaard Groen BV

- aanleg en onderhoud van groenvoorzieningen
- plantsoen-, sport- en recreatievoorzieningen
- berm-onderhoud
- kantoortuinen
- onkruidbestrijding in beplantingen op terreinen, wegen en paden

veelzijdigheid is ons specialisme

PROVINCIALEWEG 3
4225 SM NOORDELOOS
TEL. 01838 - 1490
FAX 01838 - 2727

JUBILEUMPROGRAMMA

woensdag 5 juli 1995

14.00 uur Programma voor alle kinderen t/m 12 jaar

- * Optreden van Clown Kwibus
- * Pannekoeken eten (om ca. 17.30 uur)

20.30 uur Oudjaarsavondviering voor leden en donateurs

- * Muziek van disk-jockey André van Gils
- * Bingo
- * Oliebollen eten
- * Proosten op het nieuwe jaar (om 24.00 uur precies!)

donderdag 6 juli 1995

19.30 uur Jubileumavond

- * Receptie
- * Officieel gedeelte (20.30 - 21.30 uur)
- * Gezellig samenzijn met vrolijke muziek

vrijdag 7 juli 1995

21.00 uur Grote feestavond voor iedereen

- * Orkest Monte Carlo (v/h The Classics)
 - * Zanger Nico Landers (van de hit 'Liefde in de nacht')
- Kaarten à f 15,00 verkrijgbaar bij Gert Maasland,
Brederodestraat 58, Noordeloos (tel.: 01838-2007)

Het bestuur nodigt alle kinderen uit om aanwezig te zijn bij het optreden van Clown Kwibus en om na afloop mee pannekoeken te eten.

Bij de oudejaarsviering en de receptie zijn ook **oud-leden** van harte welkom.

DE FESTIVITEITEN ZIJN IN DE TENT VAN CATERING EN EVENEMENTENVERZORGING
BOVEKERK OP ONS SPORTCOMPLEX AAN DE NIEUWENDIJK

Najaar 1968 de bouw van ons clubhuis aan de Nieuwendijk is begonnen; de aanleg van het terrein moet nog ter hand worden genomen.

Opening Sportpark De Noordeloos op 11 juli 1970 door burgemeester M.W. Schakel, die het naambord onthult. Het naambord bestaat nog steeds en wacht op herbevestiging! Links voorzitter Gerrit Advokaat, op de achtergrond secretaris Henk Bovekerk.

Gerrit Advokaat was de grote 'bouwmeester' van ons clubhuis. In november 1969, toen de kantine officieus in gebruik werd genomen, kreeg hij uit handen van Ronnie den Ouden een horloge met inscriptie. Arie Bassa ziet het lachend aan.

VOORWOORD

Burgemeester Bakker

In Noordeloos wordt dit jaar herdacht dat vijftig jaar geleden de Sportvereniging Noordeloos werd opgericht.

„Van horen zeggen” heb ik vernomen dat zich in die vijftig jaar heel wat ontwikkelingen hebben voorgedaan. Oorspronkelijk begonnen als voetbalvereniging, zijn daar in de loop van een halve eeuw andere takken van sport bijgekomen. Het terrein dat vroeger achter het watergemaal langs de provinciale weg werd gebruikt, is inmiddels al weer lang gewijzigd in een goede accommodatie aan de Niewendijk. En sportzaal De Smidse Berg verleende onderdak aan dié takken van sport waarvoor een buitenveld niet geschikt is. In 1992 is de Sportvereniging Noordeloos zelfstandig met de tak voetbal verder gegaan.

Wie in het Noordelose sportgebeuren is geïnteresseerd zal aan deze feiten er overigens nog vele kunnen toevoegen.

Vijftig jaar bestaansrecht betekent ook dat in vijftig jaar heel wat inzet en werklust tentoon zijn gespreid om de vereniging draaiend te houden. Dit is in de eerste plaats te danken aan de bestuursleden die met zoveel enthousiasme de belangen van “hun club” behartigen. Een oprecht woord van dank daarvoor is dan ook zeker op zijn plaats. Hierbij mogen zeker ook de vele werkers niet worden vergeten die op vrijwillige basis zoveel hand- en spandiensten verlenen. Zonder hen zou het gewoonweg (financieel) niet mogelijk zijn zóveel te bieden.

Het vijftig jarig bestaan van de SV Noordeloos kan gevierd worden in de gelukkige wetenschap dat de club het momenteel goed doet in de voetbalcompetitie. Een reden temeer om met een feestelijk gevoel terug te zien op vijftig voorbije jaren en met een optimistische blik de toekomst te bezien.

Ik hoop van harte dat die toekomst inderdaad voor SV Noordeloos heel veel goeds zal blijven betekenen en dat zeer velen met veel vreugde en sportiviteit de sport, die ze zo’n warm hart toedragen zullen blijven beoefenen, òf er als supporter toeschouwer van zullen zijn.

Giessenlanden, juni 1995

De burgemeester,

C. Bakker

EEN VOORBEELDFUNKTIE.... !

Er zijn van die momenten, die je doen twijfelen. Twijfelen als bestuurder van een sportorganisatie in de zin van „is het al je inzet, je opoffering van vrije tijd wel waard?”

Momenten van twijfel als je kennis neemt van het support-ersgedrag rondom wedstrijden van het betaald-voetbal. Momenten van twijfel als je kennis neemt van het enorme verloop van verenigingskader. Twijfel ook als je de geringe aandacht van de overheid voor de georganiseerde sport opmerkt.

Gelukkig gaan die momenten van twijfel bij velen weer over. Ook bij de mensen aan het roer bij de v.v. Noordeloos en bij de mensen van de overkoepelende organisatie die KNVB heet.

Ten eerste: In het belang van de sportbeoefening door de jeugd kunnen we niet anders dan naar beste weten en kunnen doorwerken aan al die knelpunten die we op onze weg tegenkomen.

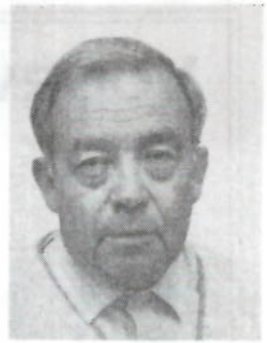
Ten tweede: (en dat is heel belangrijke) de bestuurs- en commissieleden van de vereniging werken zo hard in het belang van hun club, dat het de moeite waard is te blijven meedoen om het verenigingsleven, in ons geval de voetbalklub, te blijven ondersteunen.

De voetbalvereniging Noordeloos is 50 jaar en kernegezond!!

Wat kun je als bestuur, als commissies, als leden nog meer wensen in zo'n jubileumjaar?

Meer wensen? Natuurlijk zijn er nog wensen! Die zijn er altijd geweest. Telkens weer opnieuw in al die vijftig jaar. Het mooie is,

vandaar mijn en onze bewondering, dat de v.v. Noordeloos, de mensen in de club, steeds weer kans zagen om met elkaar en met veel inzet, een groot deel van die wensen in vervulling konden laten gaan. Hard werken, door velen, in het belang van de club - dat is wat de vereniging Noordeloos kenmerkt. Ook tijdens minder leuke momenten en tijdens perioden van tegenspoed was er altijd een kern van mensen, die blij gaf van saamhorigheid. Klubmensen van grote klasse!

Dick Jonas

Saamhorigheid en plezier hebben in dit werk. Dat is een voorbeeld voor de jeugd. De jeugd, die zo dringend een goed voorbeeld nodig heeft. De v.v. Noordeloos werkte en werkt eraan!

Komplimenten en waardering onzerzijds.

Ook felicitaties voor de hele vereniging!

Mede namens het bestuur van de KNVB afdeling Dordrecht en de medewerkers(sters) van het bureau.

Dick Jonas,
erevoorzitter KNVB afdeling Dordrecht.

50 JAAR VRIENDSCHAP EN SAAMHORIGHEID

De Sportvereniging Noordeloos bestaat op 6 juli 1995 50 jaar. Aan de festiviteiten die we ter gelegenheid van dit gouden jubileum organiseren en het uitgeven van deze speciale huis-aan-huis uitgave van ons clubblad Samen Voorwaarts Noodzakelijk kunt u zien dat we dit kroonjaar niet ongemerkt voorbij willen laten gaan. Dat doen we niet alleen omdat we wel eens graag een feestje willen vieren, maar ook omdat het een diepere betekenis heeft.

Sporten is gezond. De reclamemakers vinden er geen doekjes om: mensen moeten bewegen, bewegen anders vervetten ze of roesten ze vast. Al 50 jaar biedt SVN Noordelose boeren, burgers en buitenlui de gelegenheid - in de gezonde open lucht nog wel - aan sport te doen. Bovendien is een gezond lichaam een goede bakermat voor een gezonde geest.

Het mooie van voetbal is dat het een teamsport is. Dat vereist discipline en samenwerkingsgezindheid. Het vereist ook dat je het opneemt voor een ploeggenoot die eens een steekje laat vallen; solidariteit heet dat. Voetballen is geen geleuter, maar recht op het doel af. Kortom, in een steeds individualistischer en egoïstischer wordende samenleving wordt bij SVN op eenvoudige wijze aan deugden gewerkt voor het verkrijgen waarvan bedrijven en organisaties kapitalen uitgeven in de vorm van peperdure cursussen, trainingen en adviezen van prestigieuze bureaus.

Bij voetballen wordt strijd geleverd en daarbij kan het er fysiek soms stevig aan toe gaan. Uiteraard moet dat de perken niet te buiten gaan, dus zelfbeheersing is geboden. Aan de andere kant leert het je ook te incasseren: kleinzerigheid of kleinzieligheid wordt bij SVN niet aangeleerd, maar afgeleerd.

Het voorgaande maakt duidelijk dat voetballen een hele goede vorm van welzijns- en vormingswerk is, niet in de laatste plaats voor de jeugd. Niet omdat SVN junioren en pupillen een aantal uren per week van de straat houdt, maar omdat hen in het verlengde van gezin, school en kerk wordt geleerd goed met elkaar samen te leven.

Eén aspect dat ik toch ook wil noemen is dat voetballen een volkssport is. Mensen van allerlei rang, stand, kleur, geloof, overtuiging komen binnen en buiten de witte lijnen samen, wisselen opvattingen uit en leren van elkaar. Zo groeit wederzijds interesse en respect.

Als vereniging een 50-jarig jubileum te mogen vieren, is geen kleinigheid. Het vereist namelijk dat je het al die jaren zodanig eens blijft dat de boel bij elkaar gehouden kan worden en kan blijven marcheren. Daar is bepaald meer voor nodig dan zin hebben in een potje voetballen. Dat vraagt om inzet, maar bovenal een goede onderlinge band en dat is nu juist de vrucht van vriendschap en saamhorigheid. Gelukkig zijn ons die twee een halve eeuw lang in overvloedige mate gegeven. Een reden om feest te vieren en een reden om vertrouwen te hebben in een goede toekomst voor de Sportvereniging Noordeloos!

H.G. van Vuuren

H.G. van Vuren
voorzitter

HOU HET BREED !!!

Het is woensdagavond 7 juni 1995, 19.00 uur. Nog een kleine maand en dan bestaat onze voetbalvereniging Noordeloos 50 jaar. Een uitermate geschikt moment om eens een terugblik te werpen naar de begintijd van onze vereniging. Wij doen dit met Freek van Muijlwijk, Dingeman en Joop Hoeijenbos. Drie mannen die lid zijn vanaf het eerste uur en 6 juli hun gouden huwelijk met de voetbalvereniging vieren.

De eerste minuten van het gesprek gingen wat moeizaam. "Het hoefde niet zo nodig", "Ik weet niet veel meer van die tijd" waren de eerste kreten die ons toegeworpen werden. Maar naarmate de tijd vorderde kwamen er toch steeds meer verhalen uit de oude doos. Er werd steeds harder gelachen en uiteindelijk hadden we de grootste schik. Zelfs de wedstrijd van het Nederlands elftal tegen Wit-Rusland werd vergeten.

Wat is een voetbalvereniging zonder veld. Het geheugen van de drie gaat terug tot voor de oorlog. Want ook toen bestond er al een voetbalvereniging in Noordeloos die helaas de oorlog niet overleefde.

De drie: "Het eerste veld lag ongeveer op de plek waar nu het huidige vrachtwagenparkeerterrein ligt. De openingswedstrijd ging tussen Meerkerk en Hoornaar. De uitslag was 4 - 0 voor Meerkerk. Het tweede veld lag op Den Dool. Na de oorlog werd de vereniging opnieuw opgericht. Dit gebeurde in een lokaal van de oude openbare school. Waar nu de grachthuizen staan. Wim van Drenth was volgens mij de eerste voorzitter en Gerrit Advokaat de eerste secretaris.

Na een speurtocht door de polders van Noordeloos kwamen we tot de conclusie dat het weiland achter het gemaal (waar nu Job de Jong woont) het meest geschikt was. Het nieuwe veld had echter één nadeel. Er zat een "licht" in. (Voor de jongeren onder ons. Een licht is een ingeklonken sloot in een weiland. redactie) Uiteraard moest deze "sloot" eerst opgevuld worden. Hieraan zat een leuk verhaal.

Aan de Noordseweg stond nog een Duitse luisterpost die opgeblazen moest worden. We spraken af dat het daarbij vrijkomende puin gebruikt zou worden om de ingeklonken sloot op te vullen. Bij het opblazen van de luisterpost werd echter zoveel springstof gebruikt dat het puin tot over de Noordseweg heen vloog. Het was een gigantisch karwei om al dat puin weer bij elkaar te halen. We begonnen vol goede moed maar na een tijdje bleek dat het onbegonnen werk was. Het zou veel te lang duren en zoveel zin was er nu ook weer niet.

Uiteindelijk kwam de oplossing uit een onverwachte hoek. We weten niet meer wie het geregeld had maar ex-NSB'ers en enkele in de oorlog "foute" boeren die gevangen zaten in Gorinchem kregen de opdracht om de sloot op te vullen. De grond die ze daarvoor gebruikten kwam van Sinte Loy."

Het veld was er, nu de kleedkamers nog. Onze vraag leek logisch. Waar waren de kleedkamers en hoe waren de douches? Het was alsof we een goede mop vertelden want alle drie schoten in de lach. Ze vertelden: "De eerste kleedkamer was een houten hok waarvan de achterkant al vervangen was door rietmatten. De "kleedkamer" stond tegen de "kaai" van de vliet aan en wanneer we erg vies waren dan wisten we daar onze handen en knieën. Douches waren er niet. Soms sprongen we thuis nog in de boezem om ons verder te wassen. Ja, we waren vroeger knap harde jongens hoor!

Later hebben we een stenen kleedkamer gebouwd. Dat was een hele vooruitgang. Er was zelfs een apart gedeelte voor de scheidsrechter waar we ook het bier en de limonade bewaarden. Bij de kleedkamer sloegen we een wel en met een norta-pompje pompten we daar water op. Buiten hingen we een groot vat op met daaraan een pijpje met gaatjes. We vulden het vat met water en het pijpje met gaatjes fungeerde dan als douche. Dit was heel luxe

hoor want er waren zelfs verenigingen die nog niet eens een kleedkamer hadden.

Een kantine hadden we niet. In het begin stonden er buiten 2 schragen met daarop een paar planken en vandaar werden het bier en de limonade verkocht. Joris de Haan was de eerste die dit verzorgde en daarna hebben ik (Joop), Dirk de Jong en ook Jan Kros dit werk nog gedaan."

Er was nu een veld en een kleedlokaal dus kon er bijna gevoetbald worden. Alleen de bal ontbrak nog. Om niet uitgelachen te worden informeerden we nu voorzichtig waar de eerste bal vandaan kwam. Ook nu kwam er een lachsalvo los maar gelukkig was het dit keer om het verhaal rond de eerste bal. We schrijven net na de oorlog en de drie vertellen:

"Net na de oorlog had Cor de smid (Cor Trappenburg) de "beruchte" kleedkamer nog in Utrecht staan en die moest daar gehaald worden. Dries Molenaar werkte toen bij Leen de Bruijn en Dries zou de kleedkamer met een vrachtwagen gaan halen. Hij had daarbij wel wat hulp nodig en toen zijn Bertus Duijm, Piet Bassa en ik (Joop) naar Utrecht gefietst om Dries te gaan helpen. Ook zouden we aan de in Utrecht gelegerde Canadezen een bal vragen. We moesten met het pontje de Lek over omdat de Viaanse brug gebombardeerd was. Eenmaal in Utrecht aangekomen zijn we naar de Canadezen gegaan om een bal te vragen. Dit was een probleem want we spraken bijna geen Engels. Bertus kon zich wel wat verstaanbaar maken maar daar was ook alles mee gezegd. Uiteindelijk was het Piet die in het Nederlands tegen Bertus zei wat hij tegen de Canadezen moest zeggen. Bertus vertaalde dat zo goed en kwaad als dat ging met het uiteindelijke resultaat dat wij een bal kregen. Je zult begrijpen dat wij dubbel hebben gelegen van het lachen maar de eerste bal was er.

Alle basiselementen voor het spelletje voetbal waren nu aanwezig. De clubkleuren werden net als voor de oorlog op groen, zwart en wit gehouden. Uiteraard was ook hier enige improvisatie nodig. Van shirtsponsors e.d. was toen nog geen sprake. Joop: "Ik had vroeger een oud overhemd groen geveerd. Het zag er wel niet uit maar er was niet anders. Voor voetbalschoenen ben ik wel eens met mijn vader naar Wijk gefietst want daar was wel iemand die voetbalschoenen had. Helaas was de tocht voor niets want daar aangekomen waren er geen schoenen voor mij bij." Dingeman en Freek kochten hun schoenen altijd bij P. de Jongh in Gorinchem.

Voordat we verder gaan met de wedstrijden vroegen wij ons af wie destijds de Theo Hoffmans van Noordeloos waren. Met andere woorden wie onderhield het veld.

De drie: "We hadden natuurlijk maar 1 veld waar we zowel op trinden als voetbalden. Het kreeg behoorlijk wat te verduren. Nu was voetbal vroeger een zomersport waardoor we de meeste nattigheid misliepen. We begonnen in april en dat was maar goed ook want het veld had geen drainage. Wel hadden we aan één kant van het veld een greppel gegraven maar dat was natuurlijk niet voldoende. Dus zodra het veel regende liepen we het veld aardig kapot. Er werd dan wel eens een gaatje dichtgetrapt maar daar hield het bij op.

Met het maaien ben ik (Freek) heel wat uurtjes zoet geweest. Soms samen met Piet Nissler ging ik het veld met de zeis maaien. Er liepen wel schapen op maar die konden meestal niet al het gras opgevreten krijgen. Toen ik nog bij Henk Kuil werkte, (één van de plezierigste bazen die ik ooit gehad heb) mocht ik later de maaimachine lenen. Henk had als één van de eersten in Noordeloos een maaimachine waarvan de messen met een motor werden aangedreven.

Toen ik nog bij Betondak werkte is het een paar keer gebeurd dat ik me zaterdagochtend ziek meldde via de waarheidsgetrouwe Freek Buijzert. Zo kon ik dan 's-ochtends het veld nog maaien en

's-avonds voetballen. Inderdaad 's-avonds ja, want we voetbalden pas om 19.30 uur. Freek Buijzert kwam dan nog wel eens informeren hoe het met me ging."

De openingswedstrijd op de gloednieuwe accommodatie werd gespeeld tussen Noordeloos en Lexmond. De drie wisten zich de uitslag van deze wedstrijd niet meer te herinneren.

De eerste trainer die werd aangetrokken was Cees Aanen uit Gorinchem.

De drie hierover: "Cees heeft zelf altijd gevoetbald bij SVW uit Gorinchem. In de oorlog werd een groot aantal mannen uit Gorinchem opgepakt en afgevoerd. Van die gevangenen werd de helft (ca 50 man) naar concentratiekampen in Duitsland gevoerd. De andere helft werd in Nederland te werk gesteld. Cees Aanen was één van de 2 die als overlevende uit Duitsland terug kwam. Later kwam ik in nota bene Florida nog iemand van die 50 mannen tegen die in Nederland te werk gesteld waren. Dit was Hans Snoek."

Het aantal elftallen bedroeg in het begin 2 stuks en het jeugdvoetbal stond bij Noordeloos nog in de kinderschoenen. Dingeman en Joop: "Wij zijn beiden nog even jeugdlid geweest. We betaalden toen een kwartje contributie per maand. In de senioren was dat geloof ik (Dingeman) een gulden."

Dat er niet altijd genoeg mensen waren voor 2 elftallen bleek wel uit het volgende verhaal dat ons verteld werd. U moet weten dat de uitwedstrijden in de regio per fiets bezocht werden. Wanneer men verder moest (Andel, Kerkwijk, Aalst en Veen waren destijds de tegenstanders) dan gingen zowel het eerste als tweede met dezelfde bus op weg. Zo stonden ze op een bewuste zaterdagmiddag weer klaar voor vertrek toen bleek dat: Joop: "We een speler te weinig hadden. We stonden al op het punt om weg te rijden toen Henk Vink uit Meerkerk langs kwam fietsen. Henk werd van zijn fiets getrokken en geronseld als elfde man."

De mannen raakten in vorm want gelijk kwam de volgend anekdote naar voren.

"We moesten voetballen in Aalst en Barend de Zwart, Van Wijk en Wout Vuurens gingen mee als spelers. Alle drie waren ze bij de

politie zodat we eigenlijk onder politiebegeleiding naar het voetbal gingen. Gert Jan van Veen zou vlaggen. Op zich niet zo erg maar hij had de koppel van één van de agenten gepakt en om gedaan. In deze koppel zat ook nog eens een revolver zodat er tijdens de wedstrijd maar weinig spelers durfden te protesteren voor vals vlaggen." (hoezo tegenstander intimideren, redactie). Of de wedstrijd gewonnen werd wisten ze niet meer.

Van de vlagger naar wedstrijden is een kleine stap. Nou ja, wedstrijden. Eerder de namen van beroemde voetbalhelden die bij Noordeloos hebben gevoetbald. Bij de drie kwam vooral de naam Arie Bassa veel voor:

"Arie, zegt Freek, was een legendarische voetballer die eerst samen met Aai de Vries, nog zo'n goede voetballer, op Hoornaar speelde. Volgens de drie had Hoornaar in 1 seizoen ongeveer 100 keer gescoord. Een groot aantal doelpunten was van Arie Bassa op aangeven van Aai de Vries. Toen Arie bij Noordeloos kwam voetballen was hij en is hij nog steeds de beste voetballer die we ooit hebben gehad. Het was alleen jammer dat hij zo egoïstisch was anders had hij prof kunnen worden. Er was zelfs belangstelling voor hem van Fortuna en DOS.

Er zijn weken geweest dat Arie zaterdag met ons mee speelde en zondag met Lekvogels. Daar kwam de bond nooit achter want Lekvogels speelde toen nog in de afdeling Utrecht."

Vervolgens kwam er een wedstrijd waarin Arie Bassa weer een hoofdrol vertolkte. Freek: "Het was een uitwedstrijd tegen Hoornaar. Vlak voor tijd stond het 4 - 4 toen Arie Bassa op de middellijn de bal kreeg. Anton Meijdam, de keeper van Hoornaar werd zo bang, want Arie was gevreesd voor zijn harde schoten, dat hij naar zijn medespelers riep "laat hem niet schieten want hij gaat er zeker in". Arie hoorde dit en schoot gelijk. De bal was hoog maar kwam recht op de keeper af. Anton was echter zo verstijfd van angst dat hij de bal zomaar tussen zijn handen door liet glijpen. We wonnen de wedstrijd met 4 - 5."

"Dat klopt zei Joop want ik was bij die wedstrijd ook aanwezig. Ik zat op de hittekar van Oskam toen dat laatste doelpunt viel. Ik sprong zo hard op dat één van de bomen van de kar brak. Gelukkig voor mij keek iedereen naar het voetballen zodat niemand zag dat ik de dader van deze "vandalistische" actie was.

Joop Hoeijenbos, Freek van Muijlwijk en Dingeman Hoeijenbos (vlnr), alle 50 jaar lid van onze vereniging. Tot in het begin van de jaren zeventig ontvingen de voetballers een convocatie als oproep om aan een wedstrijd deel te nemen

Verder weet ik me uit die wedstrijd nog te herinneren dat Jan Kros ook twee keer scoorde. Het ene doelpunt was schitterend. Er kwam een lage voorzet en Jan wilde hem keihard inschieten maar trapte de bal volledig mis. De bal stuitte tegen zijn standbeen en plofte zo in het doel, een wereldgoal. Ja, die Jan was een goede voetballer, kon goed koppen, had veel techniek maar was niet snel."

Dat er vroeger niet alleen gewonnen maar ook verloren werd bleek wel uit de 28-0 nederlaag die een versterkt Noordeloos 2 tegen Woudrichem leed. Vreemd genoeg konden ze zich van deze wedstrijd weinig meer herinneren. Freek wist nog wel te vertellen dat de spreekwoordelijke eer gered had kunnen worden als hij de toegekende strafschoep benut had. Deze kwam echter op de lat terecht. Drie jaar later hebben ze revanche genomen want toen wonnen ze met 3 - 1 van datzelfde Woudrichem.

De mannen waren niet meer te stuiten en het volgende verhaal kwam naar boven. Het was in de uitwedstrijd tegen Altena en de aanvaller liep constant door op Freek. Freek werd het zat en toen het nog een keer gebeurde waarschuwde hij hem voor de laatste keer. Het volgende "gesprek" was het gevolg.

Freek: *"Die tegenstander werd na die waarschuwing zo kwaad dat hij me naar alle ziekenhuizen in heel Europa wenste. Ik zei gelijk tegen hem "Denk erom maat, die ziekenhuizen zijn ook voor jou gebouwd". Dingeman en Joop beaamden dit gesprek en zeiden ook dat Freek geen gemene voetballer was. Freek: "Ik heb in mijn hele carrière nog nooit een waarschuwing gehad of een speler geblesseerd."*

Blessures konden de drie zich weinig herinneren. Alleen Freek was een keer geblesseerd geraakt.

Freek: *"Het regende tijdens de wedstrijd en we hadden toen van die ballen die zich helemaal vol zogen met water en daardoor vreselijk zwaar werden. Ik probeerde de bal weg te schieten maar raakte hem niet goed waardoor ik door mijn rechter enkel ging. Ik ben daarna wel gewoon doorgedaan met voetballen maar ging alles met links doen. Daardoor ben ik tweeënig geworden. Maar ik kan me niet herinneren dat er in onze tijd ooit een dokter op het veld geweest is."*

Joop: *"Op het veld van Noordeloos niet nee, maar ik weet wel dat onze dokter een keer op de fiets naar Hoornaar moest. Daar lag een speler van Hardinxveld met een gebroken been op het veld. Dit was trouwens nog tijdens de oorlog. Het veld van Hoornaar lag toen nog midden in de polder tussen de Middenweg en Grotewaard achter het gemaal tegen de "Vort" (= Vaart, redactie) aan."*

Freek: *"Ik ben nog wel een keer op de training min of meer geblesseerd geraakt. Het was na afloop van de training toen ik samen met Arie Bassa naar de kleedkamer liep. Er werd een bal in onze richting geschoten en ik wilde hem terugkoppen. Arie dacht er hetzelfde over alleen wilde hij hem met de vuist weg slaan. Arie was iets later dan ik en hij sloeg me vol in mijn gezicht. Ik had een snee in mijn wenkbrauw en dat bloed natuurlijk verschrikkelijk. De dokter heeft het diezelfde avond nog gehecht."*

Uiteraard werden wij na al die verhalen nieuwsgierig naar de posities die de oudgedienden zelf bekleedden:

Dingeman: *"Ik speelde overal maar meestal voorin."* Volgens zijn beide collega's had Dingeman een vreselijk hard schot in de benen.

Joop: *"Ik heb nooit in het eerste gestaan en als het tweede er genoeg had kwam ik zelfs daar reserve te staan."* Wij constateren hierbij een trieste blik in de ogen van Joop. *"Er was zelfs een wedstrijd waarbij het tweede kampioen kon worden. Opeens wilde iedereen, ook van het eerste, mee spelen. Ik ben toen wel boos geworden want daardoor viel ik buiten de boot. Maar, achteraf kan ik daar wel begrip voor hebben."*

Freek: *"Ik speelde rechtsback en rechtsbuiten. Ik was snel dus die posities waren uitermate geschikt voor mij. Ik heb ook nog een tijd in het districtselftal rechtsback gespeeld. Als back had ik altijd een hekel aan spelers die het veld breed hielden. Dat is het moeilijkst*

verdedigen. Een tegenstander die naar binnen trok kon ik met 2 handen in de broekzak afstoppen."

Frees advies aan huidige en toekomstige trainers luidt dan ook: **HOU HET BREED.** Hij geeft wel toe dat het moeilijk is omdat de verleiding groot is om naar binnen te trekken.

Uiteraard kwam al pratend ook de bezetting van de andere posities aan de orde. Met name de keepers lagen nog goed in het geheugen. De drie: *"De eerste keeper was Ot Bor daarna hebben ook Barend de Zwart, Gijs Vonk, Dingeman Rietveld en Arie Diephout het doel verdedigd. Dingeman was een vreemde keeper. De onmogelijkste ballen kon die uit het doel halen maar gewone rollertjes liet hij soms zo door gaan."*

Een logisch gevolg op dit verhaal is natuurlijk de vraag "Wie bepaalde de opstelling".

Joop: *"De opstelling werd bepaald door de keuze-commissie. Daar heb ik zelf ook nog een tijdje in gezeten. Jan van 't Hart, de trainer, Van Zomeren en ik bepaalden toen de opstelling. Alle spelers kregen iedere week een convocatie toegestuurd of we brachten ze zelf rond. Op deze convocatie stonden de wedstrijdgegevens voor de aankomende wedstrijd zoals bijvoorbeeld in welk elftal je speelde en op welke positie."*

De naam van de bond die toen de competitie indeling en dergelijke verzorgde wisten ze niet meer. Wel wisten ze hierover het volgende te vertellen.

"Je moet weten dat er vroeger verschillende bonden waren. Meestal had dat te maken met een geloofsovertuiging. Zo was meester Van Zomeren destijds kwekeling. Hiervan waren er nogal wat waardoor hij uiteindelijk werk vond bij de douane in Bladel (Brabant). Daar heeft hij trouwens ook zijn vrouw ontmoet. Toen Van Zomeren in het plaatselijke elftal wilde gaan voetballen was gelukkig voor hem net de tijd voorbij dat de pastoor eerst zijn goedkeuring moest geven. Dit, omdat hij geen Katholieke achtergrond zou hebben."

Na al deze verhalen begonnen wij ons af te vragen op welk niveau dit alles zich afspeelde? De drie: *"Wij waren met het eerste elftal ingedeeld in de eerste klasse. Bij de oprichting van de vereniging kwam je daar automatisch in terecht. Wij zijn nooit meer gepromoveerd of gedegradeerd. Verenigingen die later opgericht zijn kwamen in de derde klasse terecht."*

Aan al het leuke komt een einde, dus ook aan dit interview. We hebben materiaal genoeg om nog veel meer A-viertjes te vullen. Helaas hebben we maar een beperkt aantal pagina's van de redactie tot onze beschikking gekregen. Voor de echte journalist een ramp, maar ja het zij zo.

Niet alle anekdotes konden vermeld worden. Verhalen over Arie van Rees, Dries de Bondt, Bassie Donselaar enzovoorts moeten wij u onthouden. Toch hopen we dat wij u met dit verslag weer een beetje terug hebben kunnen brengen in het verleden.

Wellicht zijn er ouderen die dit alles ook allemaal meegemaakt hebben en voor hun zal het een ophalen van herinneringen zijn. Voor de jongeren is het leuk en leerzaam om wat over het verleden van de voetbalvereniging Noordeloos te weten.

Tussen de verhalen door hebben we ook getracht duidelijk te maken dat er ondanks alle lol ook hard gewerkt is om tot de vereniging te komen die zij nu is. Willen we dit zo houden dan zal er in de toekomst op dezelfde voet doorgedaan moeten worden. Wellicht is het dan mogelijk dat bij het volgend jubileum onze verhalen uit de oude doos op papier gezet worden.

Cees Trappenburg & Jan Blom

In augustus 1970 speelde de betaalde club Volendam een erewedstrijd op ons sportcomplex tegen een versterkt (met oud-internationals) Kozakken Boys. Het is nooit meer zo druk geweest rondom ons veld.

Arie Wallaard Johzn schonk onze vereniging in de jaren 1968 en 1969 bij de bouw, vele, vele arbeidzame uren. De ledenvergadering benoemde hem tot erelid.

Eind jaren zestig. Deze foto is nog gemaakt op het oude terrein. De auto's op de achtergrond staan ietwat 'hellend' geparkeerd op de kade langs de vliet.

Op de foto staande vlnr Dick Delsman, Dick Renes, Tom Admiraal, Arie Bassa (in het groen-witte shirt, model Feyenoord), Arie van Muijlwijk, Arie Wallaard;

Zittende vlnr Piet Nissler, Kees Hakkesteegt, Jan van Dam, Floor de Bruijn, Jan Bakker en Kees van Dijk.

BLIJVENDE INZET VOOR VOETBALLEND NOORDELOOS

Een telefoontje van de voorzitter met de vraag: Hans wil jij een stukje schrijven voor het clubblad over het voetbal van jouw generatie? Niet eenvoudig om de herinneringen van ongeveer 35 jaar actief voetbal op papier te zetten.

Toch blijven de herinneringen van mijn tienerjaren mij het meest bij. De eerste kennismaking was dat ik met mijn vader naar het voetbalveld ging.

Op de fiets via het Laantje, de kade van de vliet langs, op naar het voetbalveld.

Een houten kleedlokaal met een verhoogde vloer.

Een gecostumeerde voetbalwedstrijd, mijn vader in het veld met een zwarte bolhoed en een oude koffer (waarschijnlijk als handelsreiziger verkleed).

DE TIJD VAN TOEN

Na mijn lagere schoolperiode ben ik samen met mijn leeftijd genoot Huib van der Leeden naar de voetbal gegaan.

Huib kon een aardig balletje trappen, ik maakte er niet veel van.

Mijn eerste voetbalschoenen heb ik van de vereniging gehad.

Een paar oude schoenen met leren noppen.

De spijkers voor deze noppen staken zowel door de buitenzool als door de binnenzool.

De binnenzijde van de rechterschoen was gescheurd maar met een de lange veters werd dit door vakkundig bindwerk verdoezeld.

Mijn debuut als keeper bij een tussenwedstrijd tijdens een pinkstertoernooi is letterlijk in het water gevallen.

Op dit toernooi speelde ook mijn broer Henk.

Als jongetje zeer trots dat ik met deze tussenwedstrijd mocht meespelen.

De hele middag al mijn voetbalschoenen aan met gebreide sokken in plaats van kousen, een afgedankte wol-len wintertrui als keeperstrui, alleen nog geen voetbalbroekje.

Dat voetbalbroekje mocht ik lenen van mijn broer Henk, maar die liep zelf nog in dat broekje te voetballen.

Dus met kloppend hart wachten tot die wedstrijd was afgelopen en dan snel wisselen van broek.

Maar wat een drama een kwartier voor aanvang van de wedstrijd een hoos bui, veld blank met als resultaat toernooi afgelast.

HOE ZO IDENTITEITSKAART

Officieel ben ik als actief voetballer ingeschreven bij de K.N.V.B. op 20 mei 1957.

In die periode was het namelijk verplicht dat iedere speler in het bezit was van een identiteitskaart met je pasfoto en geboortedatum.

De scheidsrechter kwam persoonlijk het wedstrijdformulier controleren aan de hand van die identiteitskaarten van de spelers.

Indien er voor een speler geen kaart was, werd de kaart van een andere speler daarvoor gebruikt, het was dan wel raadzaam om in een hoekje van de kleedkamer te gaan zitten en niet op te kijken als de scheidsrechter de kaarten met het wedstrijdformulier controleerde.

Ik was dan ook zeer opgelucht toen ik mijn eigen voetbalkaart had.

In de jaren 1955 - 1956 was het moeilijk om voor twee elftallen voldoende spelers te krijgen.

Regelmatig ging er een elftal met een of twee man minder voetballen.

Je was de koning te rijk als je dan als 11e man met een elftal mee kon gaan.

Mijn positie in het veld was dan gezien mijn voetbal capaciteiten meestal links buiten.

MIJN EERSTE KEER ALS KEEPER

Mijn eerste wedstrijd keepen in het 2e elftal weet ik nog als de dag van gisteren.

Het was de wedstrijd Noordeloos 2 tegen een elftal van Peursum. In het elftal van Peursum voetbalden de Gebr. Westerhout.

Zwaarlijvige voetballers met een enorm schot.

Mijn broer Henk, zeker niet bang !! blesseerde zijn hand bij het uit doel ranselen van de bal, welke door een van de Westerhouten keihard werd ingeschoten.

Een hevig bloedende hand, verder spelen was onmogelijk.

Dit was mijn kans om mezelf te bewijzen als keeper.

Snel de voetbalspullen van mijn broer aangetrokken en met trillende knieën onder de lat.

Hoe de wedstrijd verder is afgelopen weet ik niet meer.

Het zal best goed gegaan zijn, want ik heb nog jaren in dit elftal gekeept.

De wedstrijden werden in die jaren gespeeld in de periode van april t/m september (mooi weer spelers?)

De aanvang van de wedstrijd was altijd 18.00 uur.

Op de fiets naar de uitwedstrijden Leerdam Sport, Herwijnen, Sleenwijk, G.J.S. en Peursum.

Na de wedstrijd geen douches, hooguit afspoelen in de sloot.

Het restant van modder en schapenstront droogde wel op.

Na afloop van de wedstrijd zaterdagavondvieren en dan zo ongewassen je bed in.

Menige zondag morgen heb ik mijn lakens uit moeten schudden om m'n bed te reinigen van de gedroogde restanten voetbalveld welke in mijn bed lagen.

BESTUUR

Bestuurlijk zat het in die periode niet zo goed.

Ik kan me herinneren dat de jaarlijkse ledenvergaderingen met veel geruzie werden gehouden.

Het ene bestuur was gekozen of bij de volgende vergadering werd ditzelfde bestuur weer weggestemd.

Koninklijke Nederlandsche Voetbalbond — Afdeling Dordrecht

JUNIOR-IDENTITEITSKAART

20 MEI 1957

VERENIGING Noordeloos

Naam van de speler Hoffman

Voornamen (voluit) Hans

Woonplaats Noordeloos Adres Grote waard No. 15

Geboren te Noordeloos de 27-12-41

Handtekening van de speler H. Hoffman

Voor de vereniging [Handtekening]

secretaris

BEWAAR DEZE KAART ZORGVULDIG
(Lees de belangrijke bepalingen aan de achterzijde)
Duidelijk en volledig met inkt invullen

Bij een van deze emotionele vergaderingen werd ik zelf in het bestuur gekozen, ik was toen 18 jaar.

Dit zijn zo voor mij de herinneringen van het voetbal uit mijn tienerjaren.

Ruim 30 jaar actief voetbal bij mijn kluppie, dit heeft mij enorm veel plezier gegeven.

Geen grote prestatie's wel heel veel gezelligheid en clubliefde.

DE REALITEIT

Ik heb maar één kampioenschap meegemaakt, dat was met het 3e elftal. Wel heb ik in alle elftallen gespeeld, van Noordeloos 1 tot Noordeloos 5.

Er is in die jaren erg veel veranderd, veel luxe, o.a. goede velden, keurige voetbaltenues, prima wedstrijdballen, zeer nette kleedkamers met douches en een bere gezellige kantine.

Daar hebben de leden de afgelopen jaren hard voor gewerkt en ik spreek de wens uit dat deze zelfde inzet nog jaren zal blijven voor een **VOETBALLEND NOORDELOOS**.

Oud- voetballer,

Oud- keeper,

Oud- voorzitter,

maar nog geen Oude Hans Hoffman.

DE GOEDE HERINNERINGEN BLIJVEN EN SVN BLIJFT!!

Hierboven twee waardevolle conclusies die bij me opkwamen in verband met het nadenken over de gevraagde bijdrage in deze jubileumuitgave.

Herdenken spoort je aan om in de tijd terug te gaan. Voor mij leverde dat weer vele goede herinneringen op.

In 1958 werd Noordeloos op achtjarige leeftijd mijn woonplaats en al gauw betekende dat ook het zoeken van enig vermaak en bezigheid bij het voetbalgebeuren 'naast het machien' langs de Provincialeweg.

Nee, van het complex aan de Nieuwendijk was toen nog geen sprake. Soms voetbalden wij daar wel als lagere schooljongens 'stiekum' een partijtje. (Het doel werd dan vaak gevormd door twee molshopen of modderige laarzen.) Totdat de meest fanatieke zuster Den Besten ons dreigend van haar land kwam verjagen. Dus dan maar weer voetballen op een ander trapveldje, nagenoeg elke doordeweekse dag, of 's zaterdags, als je de hele dag op het voetbalveld rondhing.

Zelf competitiespelen was er (nog) niet bij. Ook geen jeugd-commissie die van allerlei organsieerde om je lid te maken. 's Avonds na het eten, ging je kijken of de grotere jongens ergens (op de plaats van de huidige nieuwbouw bij voorbeeld) aan het voetballen waren. Misschien mocht je ballenjongen zijn of soms werd je als kleintje bij het partijtje ingedeeld.

Als je 12 jaar was kon je eventueel meedoen in het ene juniorenelftal dat er was. Eerst als jongste tussen al die grote jongens. Bij het klimmen der jaren veranderde dat gelukkig wel. Je werd zelf natuurlijk groter en er kwamen toch wat meer leeftijds- gebonden elftallen. Het voetballen met die grote gasten maakte je trouwens wel weerbaar. En het was niet vreemd om als 16-jarige bij een eerste elftal in te draaien. De voetbal was in de zestiger jaren (want daar praat ik nu over)

een van de weinige sportieve mogelijkheden in het dorp waarbij je in verenigingsverband kon aansluiten. Daarmee nam de voetbal tegelijkertijd een behoorlijke plaats in in de verhalen en belevenissen van het dorpsgebeuren. Het wel en wee werd niet door een paar mensen bepaald. De trainer (nou ja "trainer", dat werd pas een beetje mode in de jaren zestig, eerst was het een wat oudere speler, die wat regelde voor een training of de conditie) bepaalde niet de opstelling, maar dat werd uitgezocht door een opstellingscommissie (keuzecommissie). De leden verkregen hun opstellingsvrijheid mede van de (vele) kenners in het dorp, via de praatjes bij/ of van de bakker en de smid.

Ach, dat verandere allemaal.

De watertoevoer en "douchegelegenheid" via de verroeste leiding met tien gaatjes of de wasgelegeneheid langs de kant van de vliet, trainen en voetballen temidden van de schapenrestanten, de consumptietent van 180 bij 100 centimeter.... werden vervangen

door het complex aan de Nieuwendijk met warm stromend water, aparte kleedruimten en trainingsvelden, een "grote" kantine en nog zoveel meer voorzieningen...

Ik zou nog veel kunnen verhalen. Zeker als ik in mijn fotoalbums blader met als eerste een (zwart-wit) foto die door de leider, wijlen Piet Bassa, werd verzorgd vanwege een behaald junioren-kampioenschap. Ik blader verder en kom foto's tegen van vinnige derby's tegen Stedoco of De Put (VVAC red.). Of de eerste foto in sponsorkleding. En zo gaan we maar door...

Ik ben er nu met name Henk Bovekerk nog dankbaar voor voor wat hij allemaal heeft vastgelegd tot en met de jaarlijkse partij van oud-Noordeloos- spelers.

Na zoveel jaren besef je nog meer de waardevolle betekenis van zo'n vereniging en de inzet van al die mensen. Goede herinneringen en vriendschap zijn gebleven.

Onlangs zag ik drie teams van de groenhemden kameraadschappelijk en 'ouderwets' met elkaar optrekken bij het Giessenlandentoernooi. Ik besefte: de sportieve verbondenheid en saamenhorigheid zijn nog steeds een duidelijk kenmerk met waarde bij SVN. Men zet(te) zich met hart en ziel voor de vereniging in.

Jan Verspuij

Een spelmoment uit de wedstrijd Stedoco- Noordeloos (3-1) in november 1973. Jan Verspuij is de derde speler van rechts.

Ten slotte nog wat laatste opmerkingen bij deze mijmeringen: Gezien de maatschappelijke (en politieke) ontwikkelingen met zoveel meer mogelijkheden en mobiliteit voor vrijetijdsbesteding en gezien het schaalvergroterend denken, zou je bevreemd kunnen zijn voor het voortbestaan van zo'n dorpsclub. Maar SVN hield en houdt zich staande, juist door die onderlinge sfeer, inzet en betrokkenheid. Is het daarom niet verrassend en verheugend dat SVN haar 50-jarig bestaan rechtvaardigt?

Een felicitatie waard!

En laat het zo blijven, zodat SVN blijft.

En, weliswaar is het niet de hoogste waarde van het leven, maar het is van waarde en betekenis om met clubliefde, in samenhang, vrijetijdsbesteding en sociaal contact te genieten op een sportieve gezonde basis.

SVN, een volgend jubileum van harte toegewenst!

Jan Verspuij

Jeugdelftal van Noordeloos in 1965. Zittend v.l.n.r. Klaas Versluijs, Amel Advokaat, Piet Bassa, Arie Rietveld en Bas Verspuij. Staande v.l.n.r. Aja Bassa, Sjaan de Groot, Aco Wallaard, Arie de Jong Gzn, Wim van den Berg en Jan Verspuij.

JUBILEUM: VERLEDEN, FEEST EN TOEKOMST

Bij een jubileum worden er een aantal dingen vrijwel altijd gedaan: teruggekeken, feest gevierd en vooruitgeblikt. Net zoals u dit jaar hebt kunnen meemaken met het vijftigjarige jubileum van de bevrijding van Nederland. De gevallen werden herdacht, de bevrijding werd uitbundig gevierd en de wijzende vinger van de Koningin voor de toekomst: "Wees tolerant en toon respect voor de medemens".

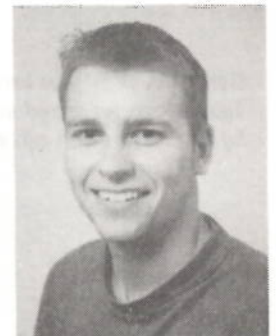
Aangezien ik net 21 ben, kan ikzelf niet veel herinneringen ophalen uit de goeie ouwe tijd. Ik heb nooit op het oude veld gevoetbald, wij hoeven nooit eerst het veld van het veld te jagen om te kunnen voetballen. Na de wedstrijd is het niet nodig om je eerst te wassen in de sloot en daarna naar de kroeg te gaan voor een versnapering. Al tijdens is het eerst onder een lekker warme douche, vervolgens als een speer naar de kantine voor de nodige koolhydraten en dorstlessers. Is er in deze ruim tien jaar dat ik voetbal dan niets gebeurd?

Natuurlijk wel, de kantine is verbouwd, het eerste elftal is gepromoveerd, kampioen geworden en evenzovele keren ook weer gedegradeerd. De afscheiding van de gym, aluminium doelen, nieuwe dugouts en nog hier en daar wel wat. Ook is verandering in de mensen geweest, Nico Vuurens en Joop Hartman behoorden jaren lang tot de meubilering van het trainingsveld. Zij zijn weg, maar verder al jaren dezelfde grasmaaier en Gert Maasland speelt nog steeds in het eerste.

Twee kleine alinea's terugblik, nogal weinig in vijftig jaar. Maar ik zal wel veel te weinig van de historie van de vereniging weten, laat

een ander daar maar iets over vertellen. U zult er in dit blad vast wel wat over lezen.

Komen we nu bij het tweede punt: het feestvieren. Dit onderwerp staat me meer aan, hoe het allemaal gevierd gaat worden: ik zie wel, het zal vast wel in dit blad staan, maar ik zal er zeker bij zijn. En gezellig zal het ook worden, dat staat vast. Het valt niet mee om te vertellen over een feest dat nog gevierd moet worden, één alinea maar, bovendien: Het vieren gaat vast beter dan schrijven erover.

Hans Bassa

Komen we nu bij het laatste punt: Het vooruitkijken, de toekomst in. Zal Noordeloos 1 dit komende jaar promoveren naar de eerste klasse, wordt het tweede kampioen? Gaan de dames de komende jaren winnen? Dit blijft koffiedik kijken, Jomanda weet het misschien, de toekomst zal het in ieder geval leren. Er vallen weinig voorspellingen over te doen, Erwin Krol heeft al moeite met het weer voor morgen. Moet ik dan wat gaan zeggen over de toekomst, dat wordt niets.

Mij ziet u wel bij de festiviteiten en de rest, het verleden en de toekomst? Ik weet niets, alleen dat het gras groen was, is en zal blijven

Hans Bassa

18 juni 1983. Gerrit Advokaat, daarbij geholpen door Michel van Oort en Michel van der Valk metstelt de gedenksteen aan de zijgevel van de uitbreiding van ons clubhuis: Samen, voor elkaar, werken legt de toekomst open.

Gerrit Advokaat was van vele markten thuis. Tijdens een wedstrijd in Meerkerk verzorgt hij de blessure van zijn zoon Amel.

In 1982 werd D1 kampioen. De kampioenen werden geleid door Wim van den Berg (links) en Perry Blokland

DE MANNEN VAN ONS ELFTAL

Zoals gewoonlijk werden Wij weer gevraagd om een stukje te schrijven. Alleen nu zult u denken die (tante) Riet moet altijd hen hebben. Nou, nee! Deze keer was het, jawel, Jan Blom, die na vele omzwervingen ons duidelijk maakte een stukje te schrijven voor deze speciale uitgave van de clubkrant.

Wij mogen om deze zelfde reden geen wedstrijdsverslagen schrijven, dus vertellen we maar iets algemeen over de B.

Zoals u reeds gehoord zult hebben, waren wij bang dat er weinig van dit superieure elftal zou overblijven.

Nu blijkt het open weer mee te vallen, want Jouke en Erik hebben zich (gelukkig?) bedacht. Zij kunnen ons voetbal niet missen en aangezien zij de mannen van ons elftal zijn verwachten wij dat de rest van de afvallers wel weer zal bijdraaien.

Ons grote voorbeeld, Joop Hartman, heeft echter besloten niet meer bij te draaien. Voor hem was er een afscheidswedstrijd en -feest. Wij zijn benieuwd (ons is op het moment van schrijven nog niets bekend) wie ons nieuwe grote voorbeeld wordt. Van onze leiders is verder nog niets bekend.

Het is de bedoeling dat we komend seizoen ook nog B blijven, maar dan wel aangevuld met enkele jongens die nu nog in de D spelen.

Marc Vonk

Wilbert den Hartog

Nu hopen wij dat Jan Blom tevreden is, want we hebben verder niets meer te melden.

Wilbert en Mark

DE JAREN DERTIG.

In de jaren dertig heeft Noordeloos ook een voetbalvereniging NFC gehad. Uit die periode zijn twee schoolschriften met gegevens overgebleven. In het eerste schrift lezen we het begin: "Vriendschappelijke wedstrijden na de tweede vergadering gehouden op 2 november 1934". We kunnen daaruit mogelijk afleiden dat het vooroorlogse NFC in 1934 werd opgericht.

De tekst bestaat voornamelijk uit uitslagen van wedstrijden. Op 10 november 1934 speelden de junioren tegen NSV uit Nieuwland. NFC 1 ging op bezoek bij HBS in Hoornaar. De uitslagen waren respectievelijk 1 - 4 en 2 - 2. Er werd ook gespeeld tegen de Vrolijke Bende (uit Meerkerk ?), DJS uit Gorcum, Gorcumse Boys, Rohda uit Ameide, Merwede uit Gorcum, Top Ameide, DOS Schelluinen, Schoppenaas, PVV uit Giessen-Nieuwkerk. Er werd dikwijls deelgenomen aan tournooien.

In januari en februari 1935 kon er niet gevoetbald worden vanwege de natheid van het veld. Er werd een drainage aangelegd. "Waaraan verschillende leden van NFC hun welwillende medewerking hebben verleend. Een woord van dank aan die leden is hier zeker op zijn plaats", zo wordt geschreven.

"In een gehouden bestuursvergadering der GHD voetbalbond die in seizoen 1935 onder auspiciën van DVH (Dordrechtens Voetbalbond) ging spelen werd besloten twee bondswedstrijden te organiseren die gehouden werden op Tweede Paasdag op 't HBS terrein in Hoornaar. Er zou gespeeld worden tegen Sparta uit Andel.

C. v.d. Ley (doel), P. Kros (linkshalf), A. Vuurens (rechtsback) en W.

Vuurens (spil in 't B-junioren elftal) werden uitgenodigd. Doch in de daarop gehouden bestuursvergadering van NFC werd besloten geen leden aan 't Bondselftal af te staan en zelf Tweede Paasdag een groot NFC-tournooi te organiseren.

In 1935 wordt met twee elftallen aan de competitie van de GHD meegedaan. NFC meldde twee teams aan bij L. van Harten, dorp no. 142 te Giessen- Nieuwkerk. NFC moest spelen tegen HBS, Hoogblokland, PVV, DOS en MVV 3. (Van Harten werd later competitieleider van de KNVB)

Er blijkt dat ook toen niet alle voetballers zich konden gedragen zoals 't moest. Er wordt over wat incidenten gesproken. Twee spelers die door het bestuur werden geschorst bedankten als lid. Verwondering wordt er uitgesproken dat alle spelers van NFC na een vriendschappelijke wedstrijd een asbakje krijgen, terwijl aan de scheidsrechter een beker wordt aangeboden. Het blijkt dat enkele verenigingen voor de GHD moeten bedanken omdat ze de kosten niet kunnen betalen.

In het najaar van 1936 werd geschreven:

"Het ledental is sterk gedecimeerd. Er had goed spel geleverd kunnen worden als men actief was gebleven, getuige de gewonnen prijzen. Ballen en netten zijn zoek, tien dagen in de sneeuw gehangen. Dat gaat nu eenmaal niet".

Het tweede schoolschrift wordt besloten (met erg grote letters geschreven): "Waar is de nieuwe bal gebleven ? Verloren ? Weg ? Oct. '36."

Noordeloos 1, jaren zestig.

Zittende vlnr Jan van Veen, Rudolf den Ouden, Arie Diephout, Henk van Dijk, Jan Bakker, Dingeman Hoeijenbos. Staande vlnr Henk Bovekerk, Piet van Daalen, Huib van der Leeden, Bas de Jong, Arie Bassa, Arie van Muijlwijk, Marius Schakel en scheidsrechter J.W. Kool uit Gorinchem.

EEN HALVE EEUW VOETBAL IN NOORDELOOS

Vijftig jaar voetbal in Noordeloos onder de vlag van de Sportvereniging Noordeloos, die in 1945 eerst als NFC het leven zag. Hieronder - ten behoeve van deze speciale uitgave van ons clubblad - een aantal episoden uit de verenigingshistorie

1945-1949.

"Notulenboek van de Sportvereniging "N F C" Noordeloos (her) opgericht 6 juli 1945." Zo begint de geschreven geschiedenis van onze vereniging. "Wanneer de Noordelose burgers op den avond van 6 juli 1945 een kijkje kunnen nemen in de lokaliteit van de O.L.S. te Noordeloos dan hadden ze daar een enthousiaste menigte jongemannen gezien, allen even druk redeneerend over de schoone voetbalsport. Ergo, de Noordelose jonkeren hadden besloten gezamenlijk de voetbalvereniging weer op te richten. Er waren 38 aanwezigen en allereerst werd overgegaan tot het kiezen van een bestuur. Na stemming waren als bestuursleden gekozen: W. van Drenth voorzitter, A. Bassa tweede voorzitter, G. Advokaat secretaris, B. de Zwart tweede secretaris, P. Kros penningmeester en P. Bassa en W. Vuurens algemene bestuursleden."

Onder leiding van het bestuur werd het eerste besluit genomen: "Allereerst werd besloten de naam te handhaven van de vroegere voetbalvereniging, zoodat met algemeene stemmen besloten werd de voetbalvereniging te noemen N.F.C. (Noordeloos' Football Club)."

Het tweede agendapunt onder leiding van voorzitter Wim van Drenth was "de kwestie terrein." We lezen in de notulen: "Een zeer gewichtige kwestie, die voorlopig nog wel wat zorg zou baren. Het terrein waarop de vroegere vereniging haar wedstrijden speelde was niet meer alszoodanig beschikbaar en besloten werd ijverig naar een nieuw terrein uit te zien."

"Inmiddels was door de oprichters reeds gewerkt aan de financiën, een punt dat daarna aan de orde was. Er was een collecte gehouden waardoor een oude schuld van f 80,- die door de vorige vereniging was nagelaten gedelgd kon worden daar de opbrengst der collecte f 86,04 was."

MATERIAAL

Het volgende agendapunt. "Hierna werd de materiaal-balans opge maakt. Het bleek dat van de oude vereeniging nog het volgende spelmateriaal bestond: een lederen voetbal, goalpalen, netten en het voetbalhokje. Dit laatste was door oorlog- omstandigheden in Utrecht beland. Besloten werd dit daar te laten halen en wat op te knappen. Ook zou met vereende krachten getracht worden de voetbalvoorraad wat aan te vullen. Een artikel dat niet te koop is en waarvoor dus bijzondere moeite gedaan zouden moeten worden." Het kleedlokaaltje was meegenomen door de Canadezen, die in de meidagen van 1945 in ons dorp waren. Zij bivakkeerden onder meer op een weiland op Den Dool, waar nu de stal van de familie Macdaniël is gebouwd. Dat weiland werd vóór de oorlog gebruikt als speelveld voor de toenmalige vereniging NFC, die waarschijnlijk in 1934 werd opgericht en enkele jaren later ter ziele ging.

De vergadering nadert haar einde: "Een verrassend resultaat van deze eerste bijeenkomst was dat bij het einde der vergadering reeds 40 leden ingeschreven werden, terwijl 13 donateurs konden worden geboekt. Met een enthousiast "Leve NFC" werd daarna deze eerste vergadering te 10 uur door den nieuwbakken voorzitter besloten."

Op 20 juli werd opnieuw vergaderd. Vijftien dagen later dus, om de balans op te maken. "De voorzitter zegde de leden hartelijk dank

voor de wijze daarop zij hadden meegewerkt naar het zoeken van een terrein. Hij deelde de blijde tijding mee dat de pogingen waren geslaagd. Er kon een terrein worden gehuurd van J. van 't Zelfde no. 162 alhier en gelegen aldaar. Het terrein, een weiland, was vanzelf nog niet bespeelbaar, het moest gelijk gemaakt worden door middel van het dempen of gelijkmaken van groote geulen, die nog in het weiland waren, terwijl het geheel nog gelijk- en in orde gemaakt moest worden. Besloten werd dat dit zoo spoedig mogelijk door de leden zou worden gedaan. Hierna werd vastgesteld dat het terrein op 25 augustus 1945 geopend zou worden en dat Lexmond (Lekvogels) zou worden aangevraagd en uitgenoodigd de eerste openingwedstrijd tegen de Noordelose VV te willen komen spelen in een vriendschappelijke wedstrijd. Tevens werd besloten de muziekvereniging Volharding alhier te verzoeken de openingswedstrijd met muziek te willen opluisteren."

De voorzitter vertelde verder: "De vereniging heeft zich inmiddels opgegeven aan de Nederlandsche Voetbalbond afdeling Dordrecht voor aansluiting daarbij, opdat na de openingswedstrijd door NFC ook aan competitiewedstrijden zou kunnen deelgenomen worden. De voorzitter zei dat de lijstcollecte, die nog niet was afgewerkt al reeds f 400,- had opgebracht, voorwaar een mooi resultaat.

Een bijzonder woord van dank en waardering werd door den voorzitter gericht tot den heer P. Bassa die in de korte spanne tijds dat de vereniging bestond deze reeds zulke uitstekende diensten had bewezen. Niet alleen bij het opsporen van een terrein heeft Bassa als eerste paraat gestaan, maar ook heeft hij in samenwerking met enkele andere leden ervoor gezorgd dat het voetbalhokje naar "huis" is gekomen, terwijl zijn roem ten top stijgt als de voorzitter vertelt dat Bassa tezamen met het lid Bertus Duijm, die Bassa met de Engelse taal terzijde stond, in Utrecht met de Canadese strijdkrachten is gaan onderhandelen met het resultaat dat de vereniging een prima nieuwe voetbal ten geschenke kreeg. Kortom, de heer Bassa kon toen reeds als de ijverigste NFC'er beschouwd worden. Algemeen werd verondersteld dat hij ook als speler wel niet tot de luie NFC'ers zou behoren.

Ten slotte werd nog besloten een schrijven te richten aan het Gemeentelijk Electriciteitsbedrijf te Dordrecht waarin zou worden gevraagd of de lichtpalen, welke op het toekomstige terrein staan zoo spoedig mogelijk verwijderd konden worden."

OPENING

Het voetbalveld was inmiddels gereed. Uit het jaarverslag blijkt dat de opening niet op 25 augustus maar op 1 september is geweest. Op een aanplakbiljet dat van die tijd bewaard is gebleven staat 18 augustus. De entreprijs was een kwartje voor een volwassene en een dubbeltje voor een kind.

We lezen mee: "Omstreeks zes uur marcheerden het muziekcorps Volharding het terrein op waar te 6.30 uur de openingswedstrijd een aanvang zou nemen. Uitgenodigd was de vereeniging Lekvogels, die gaarne bereid was aan deze uitnodiging te voldoen. Het terrein zag er feestelijk uit. Vlaggen wapperden vrolijk, de consumptie werd reeds verzorgd en vele toeschouwers (het aantal werd geschat op 1000) liepen in afwachting het veld op en neer. Aller aandacht was gespannen toen den heer W. van Drenth, voorzitter, zijn openingsrede uitsprak, waarbij hij hoopte dat deze wedstrijd de eerste zou zijn van een reeks, sportief en steeds beter gespeelde wedstrijden en dat de voetbalsport in Noordeloos zou mogen opbloeien en welvaren. Na een luid applaus van de aanwezigen stelden beide elftallen zich op en toen het fluitsignaal klonk, het eerst na vele jaren, toen was het voor allen zeker dat Noordeloos weer een voetbalvereniging bezat. De bal werd afgetrapt door Arie Bassa. Het werd een aardige wedstrijd waarin beide clubs elkander weinig toegaven. De uitslag

was 1 - 1. Doch na het nemen van strafschoppen werd NFC winnaar. Aan de winnaars werd een fruitmand aangeboden, welke beschikbaar was gesteld door P. Horden. Over het algemeen kan gezegd worden dat deze openingswedstrijd alleszins is geslaagd. En thans na bijna een jaar, nu we in vele dingen voornamelijk wat het spel betreft zijn vooruitgegaan, kunnen we nog met tevreden blik terugzien op dezen onvergetelijken dag in het leven van onze voetbalclub".

TOESCHOUWERS

En wat dat aantal toeschouwers betreft. Er zijn één keer meer mensen voor een voetbalwedstrijd in Noordeloos geweest. En wel in augustus 1970 tijdens de wedstrijd Kozakken Boys (versterkt met oud spelers uit het betaalde voetbal zoals Janny Schilder en Tinus Bosselaar) tegen Volendam. Een geweldige happening op die zaterdagmiddag. Er waren ruim drieduizend mensen. De auto's stonden tot bijna aan het dorp geparkeerd.

Terug naar het jaarverslag: "Half september 1945 werd onze club reeds ingeschreven bij de zaterdagmiddagcompetitie van de KNVB, rayon Gorcum en Omstreken. Omstreeks half december kwam er een voorstel binnen van de vereniging Hoornaar om te komen tot een fusie tussen beide verenigingen. Na aanleiding hiervan werd een vergadering gehouden waarbij ook de heren D. Baron en A. de Vries, bestuursleden der vereeniging Hoornaar, Aanwezig waren. Na een langdurige discussie werd het fusievoorstel met achttien stemmen tegen en zes stemmen voor van de hand gewezen".

Zoals bekend is ging Hoornaar in 1946 wel een fusie aan met de voetbalvereniging in Hoogblokland. Onder de naam Stedoco groeide er in Hoornaar een krachtige vereniging.

ACTIEVE CLUB

Noordeloos, een actieve club. Op 22 en 23 februari voerde een aantal leden het toneelstuk "Als ma aan de touwtjes trekt" op. En

er was iets dat de toeschouwers aangenaam trof: "Als verrassing werd vóór het toneelspel door het juniorenelftal onder leiding van Cor Spruijt (mevrouw Barink-Spruijt) het NFC-lied gezonden, hetgeen aan het einde van de avond op verzoek werd herhaald". Het toneelstuk werd ingestudeerd onder leiding van meester Scheer, hoofd van de openbare lagere school. Meester Scheer overleed in 1947.

O ja, dat NFC-lied. Het bestaat nog steeds al hebben we het nu tot SVN-lied gedoopt. Het wordt nog steeds gezongen. Elders in deze jubileumuitgave staat de tekst vermeld.

Op 26 april 1946 tekende NFC voor een belangrijk initiatief: "Op die dag werd de sportvereniging EDOS (Een door onze sport) opgericht. Een Pinkstertoernooi werd georganiseerd en gehouden op Tweede Pinksterdag 10 juni 1946. Des morgens om half negen startte EDOS en na een flinke wandeling kwamen de EDOSERS om 11 uur op het voetbalterrein aan. Te elf uur werd de bal afgetrapt door den heer Scheer".

Burgemeester Schakel, sinds januari 1946 in functie, reikte de prijzen uit. Het was niet zijn eerste bezoek aan de vereniging. Op zaterdag 23 februari was hij de gast van de vereniging tijdens de opvoering van het toneelstuk.

Tijdens die prijsuitreiking kreeg meester Scheer een bouquet bloemen "als blijk van dank voor hetgeen hij voor NFC heeft verricht". De zilveren beker die voor de eerste prijs gold, gewonnen door NFC, was beschikbaar gesteld door de Heerlijkheid Noordeloos, eigenaresse van het sportveld.

Het jaarverslag is ondertekend door secretaris H. Trappenburg, laatst gewoond hebbende en overleden in Meerkerk.

KORFBAL

Voortvarende Noordelozers. We lazen het al dat door NFC-initiatief EDOS werd opgericht. Eerder al, in de vergadering van 16 oktober 1945, gingen er al stemmen op om een korfbalvereniging te

Een niet gedateerde foto. Zittend vlnr: Gijs de Baat, Adriaan de Jong, Hans Hoffman, Theo Hoffman, Mari Vonk, Gijs Kool Hzn; staande vlnr Tom Admiraal, Wout de Baat, Gijs van Bruchem, Wim den Besten, Marius Schakel en Egbert Boot.

stichten. De vergadering was het er helemaal mee eens. Het is bij een initiatief gebleven.

In die vergadering bleek ook dat 't niet zo makkelijk was om voetballen te kopen. De leden P. de Groot en W. Vuurens kregen van de vergadering toestemming om, als ze daartoe in de gelegenheid zijn, ballen te kopen. Ze mogen echter niet meer dan 30,00 kosten. Het NFC-lied is al een keer de revue gepasseerd. In die oktobervergadering werd het voor de eerste keer gezongen. "Al spoedig konden velen het uit volle borst meezingen", zo staat vermeld.

De financiële positie van de club was redelijk. De eindstand van de lijstcollecte was 426,85. Bij de opening van het terrein leverde "de melkbuscollecte" 215,16 op. We collecteren nog wel met een melkbus; sinds 1970 hebben we er een in de clubkleuren. De entreegelden brachten 160,70 op. Een toprecette !

BATIG SALDO

Dat eerste jaar leverde een batig saldo op. Daar was iedereen erg tevreden mee. Zo blijkt uit de notulen van 2 augustus 1946. Dat bedrag was op geen stukken na voldoende om het terrein van drainage te voorzien. "'t Is hard nodig, maar er is geen geld", zo concludeerde het bestuur.

Het jaarverslag over 1946-1947 begint met de volgende zin: "Bijna onmiddellijk na het afsluiten van het eerste jaarverslag deed zich tijdens de competitiewedstrijd Noordeloos 1 - Veen 1 een onaangename incident voor, hetwelk leidde tot schorsing van een onzer leden".

Deze passage is daarna met een andere kleur inkt doorgehaald. Waarom dat is gebeurd vermelden de notulen van de vergadering waarin het verslag werd behandeld niet. In de notulen van 28 juli 1947 staat slechts: "In het jaarverslag van de secretaris werd in korte woorden omschreven wat in het voorbije jaar geschiedde".

Wat die drainage betreft nog meer: De toneelavonden op 15 en 16 november brengen door middel van de verloting goed geld op. "Toen de guldens, kwartjes, dubbeltjes en centen waren geteld bleek dat onze vereniging een hele stap nader was gekomen tot het veel geld vragende draineringsplan. Er was nog niet genoeg. In het voorjaar werd nog een uitvoering gegeven. De besprekingen omtrent de drainering konden nu echter wel een aanvang nemen. Na bijna eindeloos praten en debatteren (vergaderingen welke pas OM middernacht werden gesloten) was het plan gereed. Tekeningen en bestek werden opgemaakt en toen kon men overgaan tot de aanbesteding. Voor de aanbesteding was één inschrijver, G.J. van Veen, aan wie het werk werd gegund.

We volgen het jaarverslag: "Een bijzonder woord van lof verdient nog onze trouwste supporter den heer A. Duym, die helemaal per fiets naar Andel ging om de jongens te zien spelen".

Het jaarverslag wordt door de secretaris H. Trappenburg besloten met: "Ik spreek de hoop uit dat de naam NFC een hechte band mag worden, die ons allen verenigt in ons ene doel een gezonde sportvereniging te bereiken".

Een actief sportwereldje in Noordeloos. Op 30 augustus 1947 was er op het sportveld een gymnastiekdemonstratie waaraan werd deelgenomen door EDOS, SVM Meerkkerk en ASVA uit Ameide.

WARM

De ledenvergadering op 28 juli 1948 werd matig bezocht. "Door de geweldige warmte was de opkomst zeer gering", zo schrijft de notulist. Er waren zeventien leden. De bijeenkomst was in café Kros. Waarschuwendende woorden van de voorzitter: "Sommige spelers zijn bijna altijd te laat voor de wedstrijd aanwezig, anderen blijven weg zonder bericht van verhindering te sturen". Het regelmatig betalen van de contributie wordt ook aanbevolen. De vergadering neemt het voorstel aan om het bestuur uit te breiden en wel met twee leden uit Goudriaan. Na enige stemmingen worden C. Kooijman en G.A. Verspuij gekozen. NFC doet uiteraard ook mee aan de activiteiten in het dorp. In 1948

wordt met een wagen deelgenomen aan de optocht. "De wagen welke een voetbalveld voorstelde was mooi versierd en met een elftal van de allerkleinste junioren bezet".

SPORTIEF

Wanneer je altijd in het eigen dorp bezig bent moet het leuk zijn ook eens op reis te gaan. In februari 1949 wordt besloten om een reis naar Amsterdam en omgeving te organiseren, Arie Bassa wordt tot penningmeester van het reiscomité benoemd.

In 1949 werd besproken of er voor uitwedstrijden bijvoorbeeld gezamenlijk gereisd zou worden met Stedoco en andere verenigingen. Het besluit was dat zoveel mogelijk op eigen gelegenheid gereisd zou worden. Dat met het oog op de supporters.

Vroeger was het een groot probleem om naar de uitwedstrijden te gaan. Veel wedstrijden werden zaterdagavond om zes uur gespeeld. Niet zelden stapten voetballers op de fiets om te gaan voetballen bijvoorbeeld in het Land van Heusden en Altena. Eerst in Gorcum overvaren en dan verder. 's Avonds pas laat thuis natuurlijk. Gezellig zal het toen zeker zijn geweest. De voetballers hadden er wel wat voor over. Later werden er auto's gehuurd. Dat was al een hele verbetering.

NIEUW GEBOUW

In 1949 wordt gedacht aan de bouw van een nieuw clubgebouwtje. Piet Bassa stelt voor om er renteloze aandelen voor uit te geven. Freek van Muijlwijk herhaalt zijn voorstel om een bazar te organiseren. Zijn voorstel wordt aanvaard. Op voorstel van Piet Bassa zal op het terrein een stoep gemaakt worden aan de slootkant. De spelers zullen zich dan gemakkelijker na de wedstrijd kunnen wassen. Dat was ook wel nodig. De voetballers deelden immers het terrein met de schapen. Kort voor de wedstrijd werden ze van het veld gejaagd. De vergadering besloot ook tot het aanbrengen van een waterplaats. In algemeen beschaafd Noordeloos een pispak genoemd. Een dorp dat een Pishoek heeft mag ook over een pispak spreken.

BAZAR

Er wordt een bazarcomité gevormd. Zitting hebben:

Freek van Muijlwijk, Gijs Vonk, Joop Hoeijenbos, Wim (of Marius, de voorletter is niet goed te lezen) Trappenburg, Kees Klein, Piet Bassa, Gerrit Advokaat en Arie Bassa.

De bazar werd gehouden in augustus. Op vijf dagen binnen een week. De opbrengst is niet vermeld. Wel weten we dat er van een succes sprake was. Er was geld binnen om een nieuw kleedlokaal te bouwen.

1950-1954.

Op 17 april 1950 werd begonnen met de bouw van het clubhuisje. De voorbereidingen hadden zoveel tijd gekost dat er niet in het najaar van 1949 gestart kon worden.

De secretaris rept van de grote zelfwerkzaamheid van de leden. Hij roemt de mensen "die bijna elke vrije dag en vrije avond hebben opgeofferd om aan het kleedlokaal te werken. Aan deze mensen die belangeloos hun tijd beschikbaar stelden is de vereniging grote dank verschuldigd".

In de ledenvergadering van 25 juli 1950 wordt besloten dat de leden die hun militaire dienstplicht vervullen verlaging van contributie krijgen. Twee leden waren er tegen.

In 1950 problemen met de sportieve prestaties. Noordeloos 1 eindigt samen met Andel (tegenwoordig Sparta '30) op de laatste plaats. Er volgt een beslissingswedstrijd in Almkerk. Noordeloos wint met 7-1 en blijft in de eerste klasse.

Er wordt ook gememoreerd hoe NFC 2 de uitwedstrijd tegen Drongelense Boys 1 met 4-3 won en dat in een ontmoeting waarin de groenhemden slechts tien man hadden. In diezelfde competitie werd het jeugdelftal teruggetrokken omdat er te weinig spelers waren. Het genoemde Drongelense Boys is later opgegaan in GDC.

In het verslag van 1951 worden wat cijfers genoemd. Zo scoorde het tweede elftal in de competitie 54 goals en kreeg er 53 tegen. Gerrit Advokaat nam er achtten van voor zijn rekening. Van die 54 maakte de tegenpartij er één.

In 1953 schrijft secretaris Advokaat een jaarverslag in mineur. Op 1 februari 1953 werd ons land getroffen door de waterramp. Het bestuur besloot om de voor de daaropvolgende zaterdag geplande cabaretavond niet te laten doorgaan. De kosten van het gezelschap moesten wel worden betaald. "De penningmeester mopperde in de eerstvolgende bestuursvergadering dat hij geen geld meer had", zo schrijft de secretaris. Er wordt een bazar gehouden die de stemming van de penningmeester verbetert.

Dolle pret tijdens het Pinkstertournooi van 1953. Er wordt een gecostumeerde wedstrijd tussen het Hoogeind en het Laageind gespeeld, muzikaal omlijst door de Volharding.

In de vergadering van 27 november 1953 wordt besloten de maandelijkse contributie met een kwartje te verhogen tot 1,25 per maand.

1955-1960.

In 1955 werd afgezien van het befaamde Pinkstertournooi omdat de muziekvereniging Volharding in die periode een groot zang- en muziekconcours hield.

In de zomer van 1955 werd voor de tweede keer een schoolsportdag op ons voetbalveld gehouden.

Een in dat seizoen gehouden grote verloting met 6000 loten (van een kwartje per stuk) liep financieel niet zo voordelig af. In het jaarverslag staat vermeld dat er maar liefst zestien bestuursvergaderingen nodig waren om de verloting te regelen. De schrijver van het jaarverslag is erg somber over de inzet van de leden. "Als het zo doorgaat zal de naam van NFC niet lang meer in de krant worden genoemd. Toon uw strijd lust en uw trouw dan kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien. Op de ledenvergadering van 15 juli 1955 zijn slechts vijftien leden aanwezig", zo schrijft de notulist met spijt in zijn pen.

SUBSIDIE- AANVRAAG

De vergadering doet de suggestie om, gezien de slechte financiële

positie van de vereniging - er was 91,09 in kas - subsidie te vragen bij de gemeente. Het bestuur nam de suggestie in overweging. Het tweede elftal baart zorgen. Steeds zijn er niet meer dan negen of tien spelers voor. Er wordt besloten toch nog door te gaan in afwachting van betere tijden.

In de ledenvergadering van 17 mei 1956 wordt toch besloten om het tweede elftal uit de competitie te nemen. Het ledental blijft dalen. In de rondvraag doet het lid P.J. Bassa de suggestie om te bezien of de vereniging een fusie kan aangaan. Er wordt ook besloten om de ledenvergadering in het vervolg om beurten in een van de plaatselijke cafés te houden.

Op 9 mei en 29 augustus worden er buitengewone ledenvergaderingen gehouden.

ZWAAR BEWOLKT

We lezen mee wat er door de secretaris is geschreven:

"Op de eerste vergadering was de lucht zwaar bewolkt, geen bestuur meer wegens bedanken. NFC dreef als een schip zonder roer rond. Er werd een bestuur gevormd dat bestond uit: M. Trappenburg voorzitter, G. Advokaat secretaris, J. Hoeijenbos penningmeester en als commissarissen P. Kros en M.W. van Dam". "De tweede vergadering begon heel duister, meer enkele bezoekers van elders brachten licht zodat nu de zon weer schijnt over het NFC-bestaan". In 1956 eindigt Noordeloos 1 samen met Aalburg 2 onderaan in de eerste klasse. Er is geen beslissingswedstrijd nodig. Noordeloos had geprotesteerd en de protestcommissie wees het protest toe.

TEKEN AAN DE WAND

Op 14 oktober 1959 is er een buitengewone ledenvergadering. Onder andere belegd om de vakante plaatsen in het bestuur aan te vullen. In de notulen staat dat dit de derde keer in drie maanden is dat er een bestuursverkiezing nodig is. De voorzitter memoreert dat het steeds om dezelfde toedracht gaat. De notulist zet er evenwel niet bij wat die toedracht dan wel is. "Dit is een teken aan de wand voor NFC", zegt de voorzitter. Hij hoopt op een prettige vergadering en adviseert een zakelijke aanpak.

Er wordt een lid geroyeerd met vijftien stemmen voor en twee blanco. De twee bestuursleden die aanvankelijk hadden bedankt keren bij acclamatie terug. In zijn slotwoord roept de voorzitter op tot eenheid.

September 1963. Noordeloos 1 kampioen in een thuiswedstrijd tegen Wijk 2. Zittend vlnr: Jan van Veen, Arie Diephout, Jan Bakker; middelste rij vlnr Rudolf den Ouden, Henk van Dijk, Arie Bassa. Achterste rij: Arie de Jong, Huib van der Leeden, Bas de Jong, Dingeman Hoeijenbos en Marius Schakel.

In 1975 kreeg Arie Bassa de zilveren speld van de KNVB, hem uitgereikt door de toenmalige tweede voorzitter van de KNVB afdeling Dordrecht, Piet Naaktgeboren.

Onze vereniging heeft een aantal jaren achtereen op de laatste zaterdag van december een 'oliebollenloop' georganiseerd. Een groep jeugdige deelnemers poseerde voor de fotograaf.

September 1973. Noordeloos 1. Staande vlnr trainer Kees de Kreij, Hans Hoffman, Rudolf den Ouden, Bas Verspuij, Gerrit Verheij, Adri Kortlever, Arie van Oort, Wim van den Berg, Bert Kooijen Gerrit Advokaat. Zittend vlnr Arie de Jong, Amel Advokaat, Paul Schalkwijk, Gerrit van Oort, Simon van Arkel, Jan Advokaat en Kees Terlouw.

DOORGAAN, WE ZULLEN DOORGAAN!

Zie je het als bestuurs- of commissielid op een zeker moment niet helemaal meer zitten, kom dan op zaterdagochtend naar het voetbalveld. Ik zal je aangeven hoe je je depressie kunt overwinnen. We lopen dan samen naar een wedstrijd van onze pupillen. En ik zal je zeggen: „Je doet het voor hen, voor die jongens en meisjes, die daar zo heerlijk enthousiast met hun spel bezig zijn. Je werkt voor hun toekomst, om hen te leren zich op gezonde wijze te ontspannen.” Ik hoop dat je op dat moment je accu weer hebt opgeladen om verder te gaan. Het geschetste beeld van het pupillenvoetbal heb ik de laatste tijd al vaker genoemd. Je hebt namelijk allemaal wel 'ns een ogenblik dat je jezelf afvraagt of het wel zin heeft om je in te zetten voor de voetbalgemeenschap, op momenten waarop alles lijkt tegen te zitten. Zie je dan het enthousiasme bij de pupillen en bij hun leiders dan weet je het weer: WE MOETEN DOORGAAN! En om dat te kunnen hebben we elkaar nodig: „Samen, voor elkaar, werken legt de toekomst open.”

Neem het me niet kwalijk dat ik dat weer aanhaal, maar ik vind die tekst op de zijgevel van ons clubhuis zo mooi. Evenals de titel van ons clubblad: Samen Voorwaarts Noodzakelijk. Wie had ooit aan die diepere betekenis gedacht toen onze omnivereniging in 1966 naar de afkorting SVN ging luisteren.

WINTERSE ZATERAGOCHTEND

Toen ik in 1960 lid werd van onze vereniging - en ik zat al in het bestuur eer ik op de ledenlijst stond - heb ik nooit kunnen bevroeden dat ik ooit nog zoveel plezier zou beleven aan het pupillenvoetbal. Ik geef het toe: op frisse, kille winterse zaterdagochtenden moet je even wat moed bijeenrapen om richting sportveld te koersen. Maar waar je als vader nog wat aarzelt geeft een van je kinderen je wel

een duwtje in de goede richting. Drie van onze vier kinderen trappen inmiddels tegen de bal in een pupillenteam. De twee jongens dromen van voetbal. De ene is voor Feyenoord en de ander is aanhanger van Ajax. Beiden zien ze zichzelf later al in het shirt van hun favoriete club spelen. Je probeert uit te leggen dat dat slechts voor enkele wel heel goede spelers is weggelegd en dat er, als je niet in Feyenoord of Ajax speelt, erg veel voetbalplezier overblijft, ook in ons goede Noordeloos.

Toen ik in het bestuur van onze vereniging kwam was ik erg jong: achttien jaar. Ik was te jong, maar dat wil je natuurlijk op dat moment niet weten. Je vereniging is alles, je maakt er veel aan ondergeschikt. Leiding geven, eigenwijs zijn en soms(?) vergeten om te studeren. De ups en de downs van je eigen geschiedenis draag je met je mee. En als je nu jonge sportvrienden binnen onze club bezig ziet in het belang van onze jongste jeugd, dan denk je wel eens: „Je besteedt toch wel voldoende tijd aan je studie?” Waar bemoei ik me mee? De jeugd van vandaag weet zelf wel wat kan en niet kan. „O ja?”, zegt u nu wellicht, „weet je dat wel zeker? 't Is me anders wat met die jeugd van tegenwoordiger.”

Dat is kletspraat. „Tú-te-praat,” zoals iemand in ons midden dat altijd zei. De jeugd binnen onze vereniging is bewonderenswaardig bezig. Ik geniet ervan dat jonge leden als clubscheidsrechter hun taak zeer verdienstelijk volbrengen. Dat is de toekomst, dat is de redding van onze KNVB. Ik besef tevens dat hun optreden een einde

Henk Bovekerk

Jong Noordeloos onder leiding van Mari Vonk en Leo van Schaik. Deze foto is niet gedateerd.

gemaakt heeft aan mijn optreden als invaller-clubfluitist. Na 25 jaar fluiten in de KNVB afdeling Dordrecht en enkele jaren als clubleider binnen onze vereniging is het welletjes geweest. Als deze regels in ons jubileumgeschrift zijn gepubliceerd heb ik inmiddels de wedstrijd Noordeloos F-Ameide F gefloten. En dat zou best wel eens mijn laatste wedstrijd geweest kunnen zijn. Ik heb als scheidsrechter een mooie tijd gehad. Het leiden van wedstrijden was écht mijn hobby. Ik heb altijd gezegd dat ik, als ik binnen de KNVB een keuze zou moeten maken in mijn bezigheden, niet zou stoppen met het fluiten van wedstrijden.

NAAR RECHT EN BILLIJKHEID

Scheidsrechters is moeilijk. Je moet naar recht en billijkheid oordelen en dat alles steeds in een fractie van een seconde. Lang nadenken is funest, overleggen is niet mogelijk: Je moet onmiddellijk beslissen... naar recht en billijkheid. Die vier woorden geven niet-scheidsrechters (de beste stuurder, die aan wal staan) een vrije interpretatie, die soms tot een bedenkelijk laag niveau zakt. Wat een scheidsrechter al niet moet aanhoren! Na een kwart eeuw praktijkervaring stel ik vast dat we er niet op vooruit zijn gegaan. HULDE, aan alle scheidsrechters die elke keer weer op pad gaan om wedstrijden te leiden. En veelal is het leidinggeven gelukkig geen lijdensweg. Als arbiter voel je veel voldoening als een wedstrijd door jouw inzet tot een voor iedereen prettige voetbalhappening is geworden. Mijn eerste wedstrijdje floot ik in 1966 bij VVAC. De B-junioren van VVAC tegen Sleeuwijk B. Een belevenis voor iemand, die zelf nagenoeg niet actief aan voetbalwedstrijden heeft deelgenomen.

Maar laat ik bij het begin beginnen. Dit is een persoonlijk getint verhaal. „Dat moet kunnen,” zegt u hopelijk. Door toevallige omstandigheden (bestaat toeval overigens?) ben ik in contact gekomen met onze prachtige sport. Van huis- uit heb ik erg veel goede dingen meegekregen, maar de liefde voor de (voetbal-)sport in elk geval niet. Schaatsen moest je leren, ook al vond je het op het ijs soms veel te koud. Voor andere sporten was thuis geen tijd. In 1958 stopte meester Van Zomeren met zijn correspondentschap voor diverse kranten. In maart van dat jaar werd ik zijn opvolger. Ik verzorgde al snel de nieuwsvoorziening voor zes kranten (drie nieuwsbladen en drie dagbladen, die ook in ons dorp werden gelezen). In die kranten moesten ook verslagen van de wedstrijden van Noordeloos 1 en de uitslagen van de andere teams worden geplaatst.

CHAUVINISTISCH TREKJE

De eerste tijd ging ik zaterdagavond na de wedstrijden naar Gerrit Advokaat, die mij van de gewenste gegevens voorzag. Er zal toen best wel eens een chauvinistisch trekje aan de verslagen hebben gezeten. Ik was de Noordelose verslaggever, ik bezocht raadsvergaderingen en als die tijdens schooltijd werden gehouden dan zat mijn vader namens mij op de perstribune in het Noordelose gemeentehuis.

Van het een komt het ander. Schoolvriend Huib van der Leeden was (en is nog) een hartstochtelijk voetballiefhebber (leider van Papendrecht 1 zaterdag, waarin ook een van zijn zoons voetbalt). Hij speelde al op jonge leeftijd in het eerste elftal en is vele jaren een steunpilaar geweest voor onze vereniging.

Met andere woorden, ik ging al vrij snel naar wedstrijden van Noordeloos 1 kijken. Het gebeurde op een zaterdagmiddag in het Land van Heusden en Altena, volgens mij was het op het veld van Sparta'30, dat toen was gelegen bij de Andelse sluis. Noordeloos 1 trad aan zonder grensrechter. Dus werd mij gevraagd (het zal wel 'opgedragen' geweest zijn) om te vlaggen. „Dat heb ik nog nooit gedaan,” antwoordde ik. „Dat geeft niets,” zei Arie Bassa, „je doet het gewoon en als ik mijn arm opsteek dan gaat bij jou de vlag omhoog.” Zo gezegd, zo gedaan. De uitslag van de wedstrijd herinner ik me niet meer.

MOEILIJKE TIJDEN

Eind jaren vijftig, begin jaren zestig maakte onze vereniging moeilijke tijden door. Het harmonieerde niet tussen de leden en het bestuur. Een aantal keren leek de club stuurloos als weer een aantal bestuursleden opstapte. Ik was de plaatselijke journalist en werd geacht alle ontwikkelingen, ook in de voetbalclub, van nabij te volgen. Het was op een winteravond in maart 1960. NFC - zo heette de club toen nog - had weer eens een ledenvergadering, deze keer in café Het Zwarte Paard (om de kerk in het midden te houden werden de vergaderingen beurtelings verdeeld over de beide café's in ons dorp).

Boven de notulen staat „bijzondere ledenvergadering op insdagavond 15 maart 1960.” „Nadat de leden gestaag zijn binnengedruppeld zijn er vervolgens 27 leden onder wie acht juniorleden. Omstreeks acht uur opent de heer Diephout de vergadering. Deze vergadering is eigenlijk de tweede binnen een week; de vergadering van 9 maart moest een week worden opgeschoven omdat er toen wegens omstandigheden geen belangstelling bestond. Inmiddels willen we terugkeren naar de oorspronkelijk vergadering. De heer Diephout deelt mee dat voorzitter Verspuij wegens persoonlijke omstandigheden is afgetreden als bestuurslid. Spreker brengt later op de avond dank aan de heer Verspuij voor het vele werk dat hij in het belang van NFC heeft gedaan.”

„Nu komt de bestuursverkiezing aan de orde. Voor Verspuij moet er een nieuw lid komen, maar wat nu gebeurt is in tegenstelling tot vele andere vergaderingen erg hoopvol te noemen: NFC krijgt namelijk een bestuur van zeven mensen, iets wat anders de tongen altijd in beweging bracht. Met meerderheid van stemmen worden Hans Hoffman, Jan de Bruijn en Henk Bovekerk gekozen. Zij nemen hun benoeming aan, maar onder het voorbehoud dat NFC doordeweeks niet op hun volledige medewerking moet rekenen in verband met hun studie. Maar op zaterdag zijn zij bereid NFC trouw te volgen.” Zo is het begonnen. De notulen zijn door ondergetekende geschreven, de eerste keer dat ik wat voor onze vereniging op papier zette. Het jaarverslag 1959- 1960 bevat twee kantjes in het notulenschrift.

NIET UITBUNDIG VROLIJK

Uniek dat ik zo kort kon schrijven. „Wanneer we het afgelopen verenigingsjaar 1959- 1960 nogmaals de revue laten passeren dan zullen we niet gauw geneigd zijn om uitbundig vrolijk te worden. Het begon vorig jaar september met een auto-ongeluk, waarvan de toedracht nu geen betoog meer behoeft. We kwamen in de moeilijkheden. Problemen die om een oplossing vragen. En die oplossing zal er komen!. Door middel van een draaivond konden we reeds een gedeelte van onze grote schuld aflossen. Maar we houden moed, zoals de eerste cent er kwam zo zal ook de laatste er komen.”

Sportief was het niet rooskleurig: „NFC 1 genoot het voorrecht om op eigen bodem te beginnen. De resultaten waren niet best. Het zag en het ziet er somber uit. Toch mogen we nog enige hoop koesteren! Het tweede elftal stelt enigszins teleur. De junioren zijn het lichtpunt in het duistere voetbalbestaan. Zij kunnen kampioen worden.”

Op 13 september 1960 is er weer een vergadering nu in Café Kros: „Even over acht uur opent voorzitter Bovekerk de vergadering en heet daarbij een 25-tal leden welkom. De voorzitter beziet het afgelopen jaar en bespreekt de resultaten van de elftallen. Hij deelt mede dat de KNVB in Dordrecht besloten heeft de vereniging 500,00 te geven waarvan 200,00 in vier jaren terugbetaald moet worden. Er wordt op voorstel van het bestuur besloten om de Koninklijke Goedkeuring op de statuten aan te vragen. Op voorstel van een der leden wordt besloten om de contributie met een kwartje per maand te verhogen. Verder wordt voorgesteld onderhandelingen aan te knopen met voetballers uit Goudriaan. De heer A. Bassa zal dit verzorgen. Er was ook nog een voorstel voor het houden van zaaltraining. Het bestuur zegde toe dit uit te voeren. Tot slot van de

Dertigjarig bestaan in 1975. Het bestuur zittend vlnr Gerrit Verheij, Gerrit Advokaat en Tom Admiraal. Staande vlnr Henk Bovekerk, Adriaan de Jong, Hans de Jong en Arie Bassa. (FOTO G.J.ASMUS)

avond draaide een lid films van Freek van Muijlwijk over Canada. Tegen elf uur sloot de voorzitter deze vlotte en gezellige avond." Aldus luidt een stukje geschiedenis van onze vereniging.

TUSSEN DE REGELS DOOR

„Heeft weinig te betekenen,” zult u als lezer zeggen. Tussen de regels door lees je op die paar bladzijden belangrijke zaken. In maart 1960 werd ik in het bestuur gekozen. Officeel was ik nog geen lid. Ik werd pas in juli 1960 opgegeven aan de KNVB. In de vergadering van september 1960 blij ik voorzitter te zijn. Ik herinner me niet ooit in die functie gekozen te zijn. Tenslotte was ik nog maar negentien jaar. Ik zal toendertijd ongetwijfeld de jongste voetbalverenigingsvoorzitter in het land zijn geweest. Ik was voorzitter, maar statutair kon ik het niet zijn omdat ik nog niet meerderjarig was (je moest 21 zijn).

Er wordt hierboven gesproken van moeilijke tijd. In de jaren vijftig had slechts een enkeling een auto. Naar uitwedstrijden ging men wel op de fiets, de grotere reizen werden per huurauto gemaakt. Tijdens een van de uitwedstrijden in het Land van Heusden en Altena kreeg een van die huurwagens een ongeluk. Gelukkig was er geen sprake van persoonlijk letsel. De betreffende auto liep een behoorlijke optater op: schade 1.500,00. Dat bedrag moest door de vereniging worden opgebracht. Dat was in die tijd een gigantisch bedrag!

We hebben toen hulp aan de KNVB afdeling Dordrecht gevraagd. Op zekere avond ging een bestuursdelegatie naar het KNVB-bestuur in Dordrecht. In Papendrecht over met de veerpont, wij naar de Dubbeldamseweg, waar het toenmalige bondsbureau was gevestigd. De legendarische Piet van den Hoek was voorzitter van de Dordtsche Voetbalbond.

KLEIN EN VERLEGEN

Achter een inmens grote tafel zetelden de toenmalige bobo's, wij

als kleine groep aan de andere kant van de tafel. Ik als jongetje van negentien mocht als eerste het woord doen. U zult begrijpen dat ik nu nog voel hoe klein en verlegen ik toen was. We kregen financiële steun, zoals reeds eerder uit de notulen is geciteerd. We waren de koning te rijk. Een derde deel van onze financiële zorgen was weg. Er deed zich een nieuw probleem voor: Voor het bedrag van tweehonderd gulden moest een schuldbekentenis worden getekend. Mijn handtekening mocht er niet onder, ik was immers nog minderjarig. De heer Verspuij, hierboven al eerder genoemd, was bereid om formeel als voorzitter te fungeren en de schuldbekentenis te ondertekenen. Weer een probleem opgelost. In die vergadering van september 1960 werd besloten om „met voetballers uit Goudriaan te onderhandelen.” Er bleek namelijk dat de voetballiefhebbers in Goudriaan er oren naar hadden om samen met ons een nieuwe vereniging op te zetten. Dat is afgeketst mede door de financiële zorgen van onze vereniging. De mensen in Goudriaan hadden geen trek in een club te stappen, die financieel noodlijdend was. Anders zou misschien de Voetbalvereniging Alblasserwaard-West (VVAW) zijn ontstaan. In oktober 1960 werd het wel de Voetbalvereniging Alblasserwaard Centrum (VVAC), die in het aanstaande seizoen voor de eerste keer uitkomt in de KNVB. Zorgen toen dus te over in de Noordelose Football Club. Tussen twee haakjes: Waarom keren we niet terug naar onze oorspronkelijke naam NFC (met de toevoeging '45)? Een jong en (te?) ambitieus bestuurslid investeerde meer tijd in zijn club dan voor zijn studie goed was.

WATERLEIDING

Op donderdag 6 april 1961 is er weer een vergadering. De notulen zijn kort: „Tegen acht uur opent de voorzitter de vergadering en heet daarbij een twintigtal leden welkom. Tegen het einde van de avond was het aantal aanwezigen, zoals gebruikelijk uitgegroeid en wel tot 25. De voorzitter dringt er bij de leden op aan zoveel mogelijk iedere week te voetballen, daar het ledental beperkt is. Het toto-

deelname onder eerbiediging van het standpunt van andersdenkenden. Het kiezen van een keuze-commissie brengt de tongen even in beroering, maar na enkele keren stemmen wordt de door het bestuur voorgestelde commissie gekozen te weten de heren J. Kros, D. Verspuij en A. Diephout. Zoals gebruikelijk is geeft de rondvraag weer stof tot praten. De heer A. Bassa stelt voor het veld te rollen en de waterleiding te herstellen. Verder wordt er voorgesteld dat de spelers een kwartier voor de wedstrijd op het terrein aanwezig zijn. De heer Verspuij doet een voorstel om een clubblad te gaan uitgeven. Verder niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter tegen tien uur de vergadering, waarna men nog geruime tijd gezellig bijeen blijft." En daarmee is het eerste notulenboek van de vereniging vol.

Het nieuwe notulenboek begint met het jaarverslag 1960-1961. Opvallend in het overzicht van de resultaten van het eerste elftal zijn de 11-0 nederlaag tegen en in Arkel en de 11-2 overwinning thuis op Roda Boys 2. De wedstrijd tegen Roda Boys was de laatste van de competitie. „Die laatste wedstrijd was bijzonder spannend, want deze zou de beslissing moeten brengen en die kwam er. Op een niet direkt erg goed veld won Noordeloos,” zo staat er in het verslag. Noordeloos werd tiende met Andel en Roda Boys 2 onder zich. De junioren behaalden in dat verenigingsjaar het kampioenschap in hun groep met 32 punten en 104 doelpunten voor en negentien tegen. De grootste overwinning was thuis met 23-0 tegen GJS.

OPLOSSING

„Het ging de vereniging goed, maar als we constateren dat het goed gaat, dan komen er altijd wel weer duistere wolken aandrijven. In het centrum van de Alblasserwaard werd, zoals bekend is, de vereniging VVAC opgericht, die onze buitenleden in eens leek over te nemen. Na veel overleg en een vergadering met desbetreffende leden konden we tot een bevredigende oplossing komen. Een gedeelte van de leden kon per 15 februari overgeschreven worden en de rest gaat in 1962.”

De rondvraag in de vergadering van 28 augustus 1961:

„Het lid H. van Mourik stelt voor nieuwe vilten in de doelgebieden te zetten.”

„Het lid A. Wallaard vraagt of de auto's, die gehuurd worden ook verzekerd zijn.”

„De heer A. Bassa stelt voor die leden die niet op de training komen niet op te stellen. Tevens stelt hij voor een soort cantine te bouwen en vuilnisbussen in de kleedlokalen te zetten.”

„Verder wordt er gesproken over het zetten van een heining achter het doel om te voorkomen dat de bal steeds in de sloot gaat. Enkele leden stellen gaas beschikbaar.”

„Het lid J. Bron vraagt de spelers niet meer te roken tussen de beide speelhelften.”

„Enkele leden vragen de spelers tegelijkertijd het veld op te gaan bij het begin van de wedstrijd.”

„Tegen elf uur wordt de vergadering gesloten, waarbij de voorzitter de leden vraagt zich geheel te geven voor het belang van de vereniging.”

Voor de ledenvergadering van 19 april 1962 schrijft het bestuur in de convocatie: „Het is in verband met de huidige wind, die er in onze vereniging waait wel eens goed met elkaar over diverse zaken duidelijk te praten.” Punt 11 van de agenda luidde: „Hebt u kritiek op het bestuursbeleid?” In de notulen staat: „Op dit punt van de agenda werd niet gereageerd, zodat het bestuur mag aannemen dat de zaken goed gaan. Kritiek behoort op de bestuurstafel en niet langs de lijnen van het veld etc.”

FINANCIËLE ZORGEN VOORBIJ

In het jaarverslag van 1961-1962 komt de financiële positie van de vereniging weer aan de orde: „Dit verenigingsjaar is van groot belang geweest omdat we uit de financiële zorgen zijn gekomen. Door middel van een lijstcollecte (een collecte waarbij de gulle gevers hun naam op een lijst zetten met er achter het gegeven bedrag HB) wisten we ongeveer zeshonderd gulden bij elkaar te

brengen. Ook konden we in dit verenigingsjaar ons clublokaal aansluiten op de waterleiding, zodat de spelers zich eindelijk eens kunnen wassen na een wedstrijd. Eer het echter zover was hebben we moeilijkheden genoeg gekend, daar de hoop, dat we geholpen zouden worden door de gemeente, slechts voor een deel werd bewaarheid. De gemeente was uiteindelijk nog zo goed 150,00 te geven, hoewel dat nogal wat voeten in de aarde heeft gehad. Wie toen de verslagen in de krant gelezen heeft weet hoe deze zaak zich heeft afgespeeld.

In de ledenvergadering van 22 augustus 1962 wijst de voorzitter de leden erop nooit te veel geld mee te nemen als men gaat voetballen. „Het bestuur draagt in dezen voor de eigen leden en de bezoekers geen verantwoordelijkheid,” zo staat er in de notulen. In deze bijeenkomst wordt ook een regeling getroffen voor het geven van geschenken: „Verblijf in het ziekenhuis ten minste twee weken. Ziekte in eigen woning ten minste drie weken. Bij langdurige ziekte enkele malen een leuke attentie. Bij huwelijken een geschenk van 7, 50, maar alleen dan wanneer het bestuur bericht ontvangt van het voornemen van de leden. Over de rondvraag staat onder meer genoteerd: „Bij monde van de voorzitter stelt het bestuur uitermate duidelijk dat er in de toekomst bij onregelmatigheden, door wie ook gepleegd zeer streng zal worden opgetreden.”

GROEIEN EN BLOEIEN

Het jaarverslag van 1962-1963 wordt als volgt afgesloten: „Dat het de voetbalvereniging Noordeloos goed mag blijven gaan. Dat er steeds een goede samenwerking mag zijn tussen de leden en het bestuur. Dat de vereniging mag groeien voor altijd en immer.”

In het kampioensjaar besluiten de spelers van het eerste elftal om zichzelf een nieuw shirt aan te schaffen (model à la Feyenoord, maar dan in wit-groen). Over dat besluit wordt in de ledenvergadering van 24 januari 1964 heftig gediscussieerd.

„Na een felle discussie werd bij zitten en opstaan besloten de oude kleuren in ere te herstellen. De oude nieuwe shirts zullen als reserveshirts worden gebruikt.

„Bij de rondvraag stelde Bovekerk voor het reglement zodanig te wijzigen dat jeugdige leden van vijftien en zestien jaar uitgesloten zouden worden om te stemmen, daar deze personen nog te weinig verantwoordelijkheidsgevoel kenden.” Dat zal toen wel gebaseerd geweest zijn op een actuele situatie. Tegenwoordig mogen deze jeugdeden wel stemmen en terecht!

24 JAAR PACHT

In de leden vergadering van 18 september 1964 spreekt het bestuur er zijn vreugde over uit dat het gelukt is om het speelterrein voor 24 jaar in pacht te krijgen. „Het is een opluchting voor veel vaders en moeders dat de schapen nu van het voetbalveld verdwenen zijn. In diezelfde vergadering legt voorzitter Gerrit Advokaat een verklaring af: „Zoals bekend is zijn er afgelopen weken ongeregelheden geweest. Alle moeilijkheden zijn nu opgelost. Vanaf dit uur zullen we een regeling treffen om de solidariteit in de vereniging te hebben en te behouden. Ongeregelheden zullen worden bestraft. Bij iedere overtreding zal een passende straf volgen onder meer bij het uit het speelveld weggelopen. Toon uw plicht!” In deze vergadering wordt besloten om de stemgerechtigde leeftijd te verhogen van vijftien naar achttien jaar. In de rondvraag wordt de suggestie gedaan om een jeugdbestuur te vormen.

Op 5 maart 1965 wordt de contributie verhoogd van 1,60 naar 1,80 per maand. Militairen één gulden, zelfverdienende leden van zestien tot achttien jaar ook één piek. Junioren van twaalf tot achttien jaar tachtig cent per maand en de pupillen 35 centen per maand.

MOLLEN

Bij de rondvraag zegt het lid Dick Renes: „Er zijn veel mollen op het voetbalveld. Kan Jo van Vuren ze soms vangen?” Van Vuren zegt dat bestrijding van mollen in de nabijheid van de kade langs de vliet

dat bestrijding van mollen in de nabijheid van de kade langs de vliet onbegonnen werk is. Het is voor de eerste keer in een vergadering dat er wordt gesproken over de aanleg van een nieuw speelveld. „De heer P.J. Bassa vraagt naar de stand van zaken bij het aanleggen van een nieuw terrein. De voorzitter schetst in het kort de omstandigheden.”

In het jaarsverslag 1964- 1965 wordt aandacht besteed aan de trainer: „De trainer heeft zich enthousiast ingezet. Hij geniet daarbij het volle vertrouwen van het bestuur. Ook het merendeel der leden kan prettig met hem samenwerken. Er zijn natuurlijk altijd enige dwarskijkers; we zullen maar denken dat die ook een plaats in de samenleving hebben. De opkomst bij de training begon overweldigend. Nu is het echter afgezaakt. Het bestuur heeft voor een goede mogelijkheid gezorgd. Het antwoord was en is aan de leden. Waarom deze slappe mentaliteit? Waarom trachten de eigen zin door te drijven? Waarom altijd uitvluchten zoeken?” Trainer in die periode was de heer M. J. Kuit uit Culemborg.

VERBLIJDENDE GROEI

In de ledenvergadering van 10 september 1965 stelt voorzitter Advokaat vast dat het ledental gestaag blijft groeien. „Een ledental van 95 is verblijdend,” zo zegt hij. In deze bijeenkomst wordt uitvoerig stilgestaan bij de aanleg van een nieuw sportterrein.

Er zijn twee mogelijkheden:

- a) langs de Provinciale weg nabij het watergemaal en
- b) het terrein van de heer B. Verhoef aan de Nieuwendijk.

De voorkeur ging uit naar het terrein van Verhoef, gezien de veel betere ligging. En die wens van de vergadering werd vervuld: Op 11 juli 1970 vond de officiële opening plaats van ons Sportpark De Noordeloos aan de Nieuwendijk, het sportcomplex waar met elkaar al zoveel sportief plezier hebben gehad.

In de vergadering van 18 maart 1966 keuren de leden in principe het aangaan van een fusie met de gymnastiekvereniging EDOS goed. Daardoor ontstond in oktober van hetzelfde jaar de omnivereniging Sportvereniging Noordeloos, waaraan in 1979 de afdeling zaalsport werd toegevoegd. Sinds 1 juli 1992 bestaat de afdeling zaalsport niet meer. Op diezelfde datum werd ook onze zustervereniging Gymnastiekvereniging Noordeloos een feit. Ik heb het ontstaan en bestaan van onze omnivereniging toegejuicht. Ik heb er mee leiding aan mogen geven. Ik heb ook ten volle kunnen instemmen met haar ontbinding. Positieve nieuwe ontwikkelingen moet je niet bestrijden. Het is verheugend te kunnen vaststellen dat Gymnastiekvereniging Noordeloos goed draait en met gymnastiek en aerobic velen aan zich weet te binden. Een woord van dank aan allen die vanuit de afdelingen gymnastiek en zaalsport veel werk

hebben verzet in de omnivereniging, dus ook in het belang van de afdeling voetbal, is hier op zijn plaats.

BOEK

Over onze vereniging is een bescheiden boek te schrijven. Er is vrij veel documentatie en bovendien zouden er nogal wat herinneringen op papier gezet kunnen worden. De middelen - en ook de tijd - ontbreken echter. Op 6 juli 1970 kwamen de leden van de vereniging in een buitengewone algemene vergadering bijeen in ons nieuwe clubhuis. Uit het jaarverslag dat die avond werd uitgebracht citeren we: „De oprichting van de vereniging zal in 1945 door bepaalde mensen in ons dorp met gemengde gevoelens zijn gadeslagen als een gebeurtenis waarop geen zegen zou kunnen rusten. Als we nu overstappen naar het actuele gebeuren in ons goede Noordeloos dan zullen we moeten concluderen dat er in 25 jaar nog niet zo gek veel is veranderd, wanneer het gaat over een bepaalde groep in de samenleving. Toch neem ik de vrijheid om vast te stellen dat er wel degelijk een rijke zegen rust op het werk dat in de loop der jaren door onze vereniging is verricht.” Die woorden in het jaarverslag verwezen naar een anoniem pamflet, dat in ons dorp werd verspreid met onder meer de tekst: „Grijp naar het eeuwige leven. Dit houdt in dat u breekt met de grootste afgod van deze eeuw: de sport. Wanneer u deze boodschap naast u neerlegt grijpt u naar de eeuwige dood. Daarom: grijp niet naar de sport maar Grijp naar het eeuwige leven!”

VERONTWAARDIGING

Er ging een golf van verontwaardiging door ons dorp. Ik prijs me gelukkig dat onze vereniging toen een bestuur had, dat de leden kalmerend toesprak. God zij dank was er geen sprake van uitwassen jegens de schrijvers cq verspreiders van het pamflet. Velen in ons dorp schaarden zich achter onze vereniging. Er was sprake van een tweedeling in onze samenleving. Sindsdien heb ik de hoop opgegeven dat steeds meer kinderen in ons dorp zouden gaan deelnemen aan de voetbalsport: Voetbalsport uitsluitend op zaterdag. In tegenstelling tot veel andere streken in ons land ondervindt de zaterdag sport hier geen algemene instemming. Sportvereniging Noordeloos gefeliciteerd. Bedankt voor alles wat er in het belang van onze samenleving is gedaan. Door erg veel activiteiten hebben de leden van het bestuur en van commissies er voor gezorgd dat onze vereniging steeds weer positief in het nieuws was. Doorgaan, we zullen doorgaan!

Henk Bovekerk

Juni 1974. Noordeloos kent al jaren damesvoetbal. Een spelmoment uit de wedstrijd Noordeloos tegen Meerkerk. (FOTO JAN BEERNINK SCHOONHOVENSE KRANT)

s betalen. De contribut

ar werden ingeschreve

P. Bassa
W. van Drenth
J. Vonk
K. v.d Linden
J. de Jong
C. Klein
B. Duijm
H. de Zwart
Adr. van Muijlwijk
G. den Ouden
W. Bikker
H. Uittenbogerd
Adr. Bor
G. van Genderen
D. Duijm Azn
D. Roth
T. van Prooien
B. de Jong Azn
A. Stout

J. Hoeijenbos
D. Hoeijenbos
G. Bovekerk
Ot den Ouden
R. de Ouden
A. de Bruijn

B. Uittenbogerd
A. Vuurens
P. de Zwart
C. Bikker
L. van Oort
A. Damsteeg

t het lidmaatschap we

ERSTE

	05-09-52	27-11-53		
Voorz.	T. van Zomeren		15-10-54	15-07-57
Sekr.	G. Advokaat			T. van Zomeren
Penrm.	A. Bassa			G. Advokaat
	B. Duijm			A. Bassa
	A. Damsteeg		W. Trappenburg	B. Duijm
	G. van Veen			D. Hoeijenbos
	P.J. Bassa	A. v.d. Heuvel		W. Trappenburg
				A. v.d. Heuvel
	17-05-65	1957		
Voorz.	T. van Zomeren		09-05-57	24-08-59(?)
Sekr.	G. Advokaat	Gehele	Vz. M. Trappenburg	D. Verspuij
Penrm.	A. Bassa	bestuur	Sekr. G. Advokaat	A. Diephout
	D. Hoeijenbos	afgetreden	Pnm J. Hoeijenbos	J. Hoeijenbos
	J. de Bruijn			G. Maasland
			P. Kros	T. van Drenth
	W. Trappenburg		M.W. van Dam	
	A. v.d. Heuvel			
	15-03-60	28-08-61	21-08-63	18-09-64
Voorz.	H. Bovekerk		G. Advokaat	
Sekr.	A. Diephout		A. Diephout	
Penrm.	J. Hoeijenbos		J. Hoeijenbos	
	H. Hoffman	G. Advokaat	C. Hakkesteeg	
	J. de Bruijn	H. van Dijk	H. van Dijk	
	G. Maasland		G. Maasland	H. Bovekerk
	T. van Drenth	J.A. van Vuren	J.A. van Vuren	
	10-09-65	02-09-66	21-10-66	01-09-67
Voorz.			Uitbreiding	G. Advokaat (vtb+gym)
Sekr.			met afd.	H. Bovekerk(vtb)
Penrm.			gymnastiek	B.C. de Jong(vtb)
			bestuur	M. Vonk(vtb)
			uitgebreid	H. Hoffman(vtb)
	P.J. Bassa	G.A. Blokland	met:	A. Diephout(vtb)
	ipv	ipv	G. Bos- Brouwer	A. Wallaard(vtb)
	H. van Dijk	C. Hakkesteeg	Mw J. Bassa	J. Wallaard- Tukker(gym)
	R.B. den Ouden			J. Blokland-Vurens(gym)
	ipv			A. Schriever-Rietveld(gym)
	J.A. van Vuren			A. de Bruijn (gym)
	11-05-70	26-03-71	10-03-72	
Voorz.	G. Advokaat		G. Advokaat(vtb en gym)	
Sekr.	H. Bovekerk		H. Bovekerk	
Penrm.	A. Bassa		B. Duijm	
	M. Vonk	Secr.	J.A. Vink- Vonk (gym)	
	D.P. de Bruijn	Penrm.	J. den Ouden- van Baalen(gym)	
	J. van Dam		A. Bassa	
	A. Wallaard		J. van Dam	
	C. Hakkesteeg		A. Wallaard	
	P.J. Bassa		C. Hakkesteeg	T. Admiraal
	J. Wallaard- Tukker		P.J. Bassa	
	J. Blokland- Vurens		A. Schriever- Rietveld(gym)	
	A. Schriever- Rietveld		A. de Bruijn (gym)	
	A. de Bruijn			

VOLGENDE 50 JAAR: BALANS MEER IN EVENWICHT!

Hieronder staat een overzicht van de competitieprestaties van het eerste elftal van Noordeloos. Er zijn 1068 competitiewedstrijden gespeeld. Beslissingswedstrijden en wedstrijden voor de nacompetitie zijn niet meegerekend. Dat is tevens het geval met officiële bekerwedstrijden van de KNVB.

Noordeloos is in de halve eeuw die nu achter ons ligt zeer konsekwent geweest: Altijd in de afdeling.

Er werd twee seizoenen in de hoofdklasse, dertig seizoenen in de eerste klasse en en negentien seizoenen in de tweede klasse gespeeld. Een bescheiden opstelling dus!

Tot en met het seizoen 1957- 1958 speelde Noordeloos in de hoogste (= eerste klasse). In het zesde seizoen in de tweede klasse werd het verloren terrein terug gewonnen met 66 doelpunten voor en slechts zeventien tegen. Het grootste deel van die productie kwam toen van de voet en het hoofd van Bas de Jong, die later naar GJS ging en daar een geduchte versterking was. Dingeman Hoëijenbos en Arie Bassa leverden ook een flink aandeel in de score. Aan de andere kant zorgde Arie Diephout sr ervoor dat de schade beperkt bleef.

Het was het eerste kampioenschap en het kwam tot stand in de thuiswedstrijd tegen Wijk 2 (Noad'32 tegenwoordig) uit Wijk en Aalburg. Wat een sfeer op die septemberzaterdagmiddag op ons oude veld bij het 'watermachien'. De foto's van die dag (en ook van het kampioensfeest) zijn een prachtige herinnering.

In dat kampioensjaar verloor Noordeloos slechts één wedstrijd. Dat is in een volledige competitie nooit meer voorgekomen. Die nederlaag werd geleden in de laatste wedstrijd, uit tegen WNC in Waardenburg. Het werd een merkwaardige ontmoeting. De aangewezen scheidsrechter kwam niet opdagen. De aanvoerders werden het erover eens dat er toch gespeeld zou worden. Nu had WNC wel iemand, die kon fluiten, maar slechts een halve wedstrijd. In de rust moest hij weg. Ik heb toen de tweede helft geleid. Zoveel jaren later geloof ik nog steeds niet dat dat zo goed ging. Hoewel, ik mocht toch in elk geval weer met de auto mee naar Noordeloos rijden.

Pas in het seizoen 1988- 1989 volgde een tweede kampioenschap in de beslissingswedstrijd op het terrein van Peursum tegen Drechtstreek (1-0 in het begin van de wedstrijd, door Gert Maasland; voor de rest van de wedstrijd zat Vrouwe Fortuna bij Noordeloos op de lat). Bijna 25 jaar verschil tussen het eerste en tweede kampioenschap.

Zorgen onze jongens in het seizoen 1995- 1996 - het laatste in de zelfstandige KNVB afdeling Dordrecht - voor een derde kampioenschap? Dat zou mooi zijn!

In 1970 promoveerde ons eerste elftal bij keuze naar de eerste klasse.

In 1974 werd de hoofdklasse ingesteld. Onder de bezielende leiding van trainer Bertus Silfhout plaatste Noordeloos zich voor de hoofdklasse. Het eerste seizoen speelden er zestien teams in die klasse. Noordeloos werd twaalfde. In het volgende seizoen werd Noordeloos veertiende en laatste en degradeerde.

We zetten het nog 'ns op een rijtje:

Twee kampioenschappen.

Eén promotie bij keuze.

Twee promoties als winnaar van de nacompetitie, waaraan sinds 1985- 1986 vijfmaal is deelgenomen.

Zes degradaties.

In het jaar 1969 werd in het vroege voorjaar en zomer een kleine competitie gespeeld, omdat in het jaar ervoor was besloten om van de zomercompetitie over te stappen naar de wintercompetitie. Dat was aanvankelijk een hele verandering, mede omdat we toen nog over een slecht veld beschikten.

De tweede verandering was de instelling van de hoofdklasse. Tot op dat moment werd er in twee eerste klassen gespeeld met eronder een tweede klasse. Het besluit om alleen standaardteams in de deze klassen te laten uitkomen was een grote verbetering.

Periodekampioenschappen

De deelname aan de competitie is stukken aantrekkelijker geworden sinds in de jaren tachtig de periodekampioenschappen werden ingevoerd. Een besluit dat eerst zeker niet door iedereen werd toegejuicht. Ik denk dat er nu geen tegenstanders meer zijn. De competitie blijft tot op het laatste moment interessant en soms ook... pijnlijk. Zo kon WNC als een van de periodekampioenen van de eerste klasse niet meedoen aan de nacompetitie doordat het team degradeerde.

Noordeloos 1 won ten minste 359 wedstrijden. Het zijn er meer geweest. De KNVB geeft in het jaarverslag 1968- 1969 geen uitgewerkt overzicht over gewonnen, gelijkgespeelde en verlotren wedstrijden.

In ten minste 229 wedstrijden werd een gelijkspel geboekt.

Ten minste 449 partijen gingen verloren. De balans kan wellicht in de komende halve eeuw doorslaan naar de positieve kant! De voorwaartsen van de groenhemden scoorden 1760 keer, terwijl de doelverdedigers ten minste 2063 ballen uit het net moesten vissen. Spelers van Noordeloos, succes in de nieuwe competitie!

1975. Gecostumeerd damesvoetbal in Noordeloos. (FOTO G.J. ASMUS)

1

-30

DE GULDEN VAN TOEN...

Een aantal maanden geleden kwam het eerste kasboek van NFC boven water. Van het bestaan ervan wist niemand meer af.

Het boek, in een smal- folioformaat, begint met;

"Inkomsten over de maand Juli '45"

Juli	6	Collecte bij oprichting	f	84,06
"	7	Huur voetbalkeet		
		Trappenburg Noordeloos	-	150,-
Juli	31	Aan contributie en inleggeld ontvangen in de maand Juli	-	63,25

Uitgaven over de maand Juli 1945

Juli	7	Huur voetbalterrein aan G. Kok Nieuwland	f	80,00
"	11	Circulaires en schriften H. de Jong Noordeloos	-	7,50
"	13	Schrift met harde kaft	-	1,25

Inkomsten f 297,31

Uitgaven - 88,75

Batig Saldo f 208,56

Op 6 juli 1945 opgericht en op 7 juli al de schuld (huur oude veld van vóór de oorlog) voldaan! Kom daar nu eens om!

En op dezelfde dag ook al geld ontvangen van Trappenburg (Cor de Smid) voor huur van het voetbalhokje dat ondertussen wel in Utrecht stond. En later - zo blijkt elders in deze uitgave - werd teruggehaald.

Enkele posten aan de inkomstenzijde in augustus 1945:

Ontvangen van donateurs	f	58,50
Aan entree	-	160,70
Collecte melkbus	-	215,16
Collecte lijst	-	416,85

Aan de uitgavenkant:

3 schriften en 2 kasboeken bij C. Mouthaan Bleskensgraaf	f	2,70
H. de Bruin rijloon	-	80,00
D. van Eck reparatie kar	-	8,30
Loon P. Bassa	-	50,00
H. de Bruin rijloon	-	65,00
Loon J. de Haan	-	4,00
Muziekvereniging Volharding	-	80,00
Huur terrein en gedane werkz.	-	100,00
Aanschaf voetbal A. Bassa	-	25,00
Ballenreparatie C. van Kekem	-	15,00

Op 31 augustus 1945 restte de vereniging een batig saldo van 709,32.

Het uitbetaalde loon en het rijloon zullen verband gehouden hebben met het opknappen van het terrein. Er moest immers puin worden aangevoerd vanaf de Noordseweg.

Op 1 september 1945 ontving de penningmeester f. 29,50 zijnde 'reisgeld spelers naar Lexmond'. Aan entreegeld kwam die maand f. 21,45 binnen.

Aan de uitgavenkant blijkt f. 1,75 te zijn uitgegeven voor de aankoop van vijf paar veters. De autorit naar Lexmond kostte twintig gulden, zodat er een winstje op die tocht werd geboekt.

Op 20 september werd aan Joh. Vuurens vijftien gulden betaald. In het kasboek staat: „Joh. Vuurens Shag rep. ballen." Kennelijk werd

het werk in natura (shag) vergoed. In totaal werd die maand 49,50 voor de reparatie van ballen betaald. Bij M.W. van Dam werd voor veertien gulden kalk voor de lijnen gekocht. De administratiekosten voor een Vergadering in Dordrecht bedroegen f. 12,79.

In oktober 1945 werd aan het Gemeente Electriciteitsbedrijf Dordrecht voor verplaatsing van palen f. 4,40 betaald.

Op 9 november 1945 wordt voor het leveren en plaatsen van een ijzeren heining - zij scheidde het voetbalveld af van de rest van het weiland- f. 131, 25 betaald aan P. Bassa.

In dezelfde maand kostte het tanen van netten bij W. van Wijk in Groot- Ammers f. 4,50. Voor twee nieuwe ballen moest f. 110,00 worden neergeteld.

Op 7 december werd voor drie telefoongesprekken (twee naar Dordrecht en één naar Groot- Ammers) f. 2,46 betaald.

Vijf karren zand, bij H. de Bruijn gehaald, vergen 25 gulden uit de clubkas. Op 26 december werd aan scheidsrechter Beukers uit Gorcum vijf gulden betaald. Kennelijk is er op Tweede Kerstdag een wedstrijd gespeeld. De Dordtsche Voetbalbond (DVB) ontving op 31 december 1945 van onze vereniging een bedrag van f. 30,22, zijnde de contributie voor veertig leden.

In februari 1946 zijn twee toneel- en feestavonden gehouden. Voor het optreden van de Argo- band werd f. 115,00 neergeteld. Entreegelden en verloting leverden ruim vijfhonderd gulden op. Het plaatsbespreken - dat deed men vroeger - bracht f. 13,90 in het laadje. Bij Jan de Jong werden voor de verloting zestien eieren gekocht, die gebruikt werden voor het bakken van taarten. Bij de kleine onkosten staat een bedrag van f. 4,35 genoteerd voor de aanschaf van kleine snorren. De stoelen voor de uitvoering werden tegen een bedrag van acht gulden gehuurd bij Wed. W. de Zwart (Café Het Zwarte Paard). Vrouw Rietveld maakte de feestzaal (de lege lokalen van de oude openbare school) schoon tegen een vergoeding van vijf gulden.

P. Bassa maakte in maart 1946 een krijtkar voor de somma van tien gulden.

De burgemeester kreeg in 1946 - waarschijnlijk ter gelegenheid van zijn installatie - een bloemstuk van de vereniging, geleverd door Bruining in Gorcum, voor een bedrag f. 25,50. Op 11 mei 1946 werd een buitenbal aangeschaft. Kosten: elf gulden. Ballen bestonden toen uit een buiten- en een binnenbal. De buitenbal werd met een veter dichtgemaakt om te voorkomen dat de binnenbal er uit zou komen. De prijzen voor een serie- toernooi kostten zestig gulden en daar stond f. 120,00 aan entreegelden tegenover. In de maand juni werd f. 26,25 ontvangen van J. Kros als pacht prijs voor de verkoop van consumpties op het voetbalterrein. Weer werden er ballen aangeschaft inclusief voetbalveters voor de prijs van f. 193,50. Een nieuwe buitenbal blijkt nu f. 32,00 te kosten.

Een leest en een hamer, gekocht bij E.A. v.d. Boezem in Gorcum, vergden het bedrag van f. 5,75. Schilder Jan Duijm schilderde een coulisse voor vier en een halve gulden.

Bij J.A. Monster in Gorcum werden vijf wartelschroeven aangeschaft voor een bedrag van f. 12,75.

De penningmeester sloot het eerste jaar af met een voordelig saldo van f. 346,14.

„De gulden van toen" staat er boven dit artikel. De contributie voor de senioren bedroeg in 1945 driekwartjes per maand. Nu betalen voetballers veelal minimaal het twintigvoud van dat bedrag per maand. En dat is nog alijd een koopje!

Uit bovenstaande overzicht van bedragen blijkt dat speelballen verhoudingsgewijs nauwelijks duurder zijn geworden. Toen was dat artikel schaars. Tegenwoordig kosten ballen ook nog geld, maar dat kun je lang niet altijd afleiden van de manier waarmee er soms wordt omgesprongen.

Bij de openingswedstrijd in augustus 1945 werd ruim 160 gulden entreegeld binnengehaald alsmede ruim tweehonderd gulden in de melkbus. Entreegeld komt er nu nauwelijks nog binnen, vooropgesteld dat er mensen zijn, die willen innen. Onze vereniging heeft nog altijd een melkbus (in de clubkleuren). Een melkbuscollecte blijft dus mogelijk!

ERELEDEN EN LEDEN VAN VERDIENSTE

In de loop de jaren heeft de algemene vergadering van de Sportvereniging Noordeloos het lidmaatschap of het lidmaatschap van verdienste toegekend aan:

ERELID

G. Advokaat (ere-voorzitter sinds 1985), overleden in 1988;

A. Bassa, overleden in 1979

P. Nissler, overleden in 1983

A. Wallaard Joh.zn;

L. van Asperen Lzn;

H. Dekker;

Mevroue J. Vink- Vonk;

Mevrouw J. Advokaat- van Baalen;

C.H. Bovekerk;

Mevrouw C. Schouten- van Dijk;

B. Schouten sr.;

B.Duym;

LID VAN VERDIENSTE

C. Vonk;

Mevrouw R. Vrieselaar- Terlouw;

J.A.J. v.d. Heuvel;

A. van Oort;

G. van Oort;

Th. Hoffman;

Mevrouw M.A. v.d. Berg- Vonk

Door de KNVB onderscheiden leden:

G.Advokaat, lid van verdienste, overleden in 1988;

C.H.Bovekerk, lid van verdienste;

A. v.d. Heuvel, gouden speld;

Mevrouw M.A. v. d. Berg- Vonk, zilveren speld;

Mevrouw R. Vrieselaar- Terlouw, bronzen speld.

FINANCIËLE JUBILEUMACTIE "SVN 50 JAAR JONG"

Onder het motto "SVN 50 JAAR JONG" voert het bestuur van de Sportvereniging Noordeloos een financiële actie onder leden, donateurs, sponsors en iedereen die SVN een goed hart toedraagt. De opbrengst is bestemd voor de bestrijding van de onvermijdelijke onkosten van de jubileumviering (dan kan de clubkas uit de wind blijven) en voor de oprichting van een jeugdfonds (om het jeugdwerk binnen de vereniging bij voorbaat veilig te stellen tegen dreigende bezuinigingen).

Uw bijdragen zijn hartelijk welkom op de rekening van SVN bij de RABO-bank, nummer 34.63.00.584 (giro der bank 133055), onder vermelding van "SVN 50 jaar jong".

Bij voorbaat dank!

Het bestuur

BESTUUR VAN DE SPORTVERENIGING NOORDELOOS

Voorzitter:	H.G. van Vuren Laantje 3-II 4225 PC Noordeloos tel. 2079
Vice- voorzitter:	J.C. Hoffman Van Brederodestraat 7 4225 RB Noordeloos tel. 1715
Secretaris:	J.W. Smit Lange Bogerd 7 4235 AA Tienhoven tel.01836-2556
Penningmeester:	C. Kooijman Grotewaard 20- II 4225 PB Noordeloos tel. 2376
Wedstr.secretaris:	A.A. Kruis Botersloot 3 4225 PP Noordeloos tel, 2435
Overige leden:	C. Bassa- van der Wiel Botersloot 37 4225 PR Noordeloos tel. 1669
	Th.C. Hoffman Grotewaard 15 4225 PA Noordeloos tel. 1208

Ja wij zijn de boys (girls, naar keuze) van Noor'loos
van de schone voetbalsport
En wij strijden voor ons dorpje
dat het door ons roemrijk wordt

refrein:

SVN, SVN
speel 1 - 0 en 't is oké

't Staalt je botten en je spieren
't Maakt je body ijzersterk
Wij zijn gezond in hart en nieren
We trainen veel en dit is 't werk

leder zal van ons gewagen
leder sta van ons verstomd
Alle mensen zullen vragen
vanwaar dit mooie elftal komt

Als zijn we'n keer verslagen
zijn wij sportief en treuren niet
Wij zeggen "Voorwaarts nooit versagen"
en zingen luid ons eigen lied

En wat er ooit ook mag gebeuren
wij blijven trouw aan groen-wit-zwart
Want wij dragen deze kleuren
als SVN'er in ons hart

(op de wijs van: Door de bossen, door de heide)

U wilt een vliegticket bij NBBS Reizen boeken.

Dan mag u eerst wel even langs bij de bank.

U wilt dit jaar een vliegvakantie? Vraag dan bij ons het NBBS-tarief voor voordelige vliegtickets van alle gerenommeerde luchtvaartmaatschappijen. NBBS Reizen heeft niet voor niets de bijnaam 'De Tarievenexperts'.

Heeft u nog geen kennis gemaakt met het vluchtenpakket van NBBS Reizen? Bekijk dan vlug de NBBS Tarieven-Expresse, met oneindig veel tarieven van lijndienstvluchten over de hele

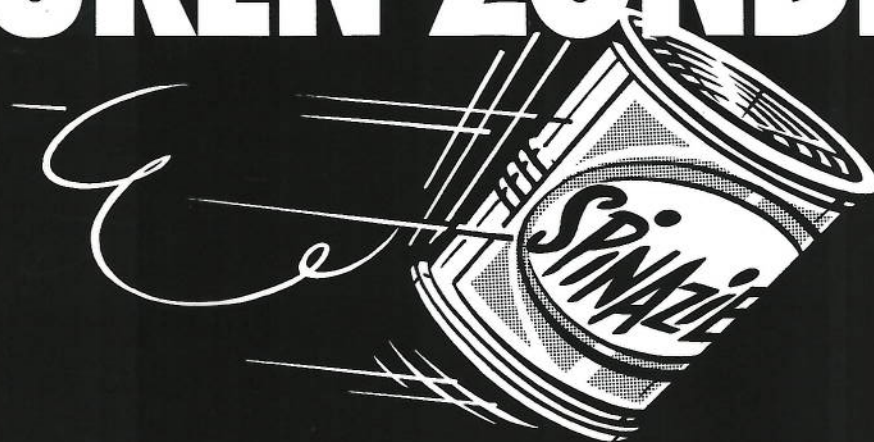
wereld en prijzen van 'airpasses'. De Rabobank beschikt steeds over de actuele NBBS-tarieven, dankzij het unieke VIP-systeem. U vliegt al vanaf f 604 - afhankelijk van het seizoen - naar New York.

Het totale reispakket van NBBS Reizen omvat echter veel meer: zonvakanties, rondreizen, reizen door USA & Canada en stedentrips. Iedereen kan een reis of ticket bij ons boeken. Tot ziens bij de Rabobank! **Rabobank**

De brochures van NBBS Reizen liggen klaar bij de Rabobank.

Giessenlanden

STUREN ZONDER

STANDAARD STUURBEKRACHTIGING OP ALLE COROLLA'S.

De Toyota Corolla maakt sturen gewoon nog een stuk makkelijker dankzij de standaard stuurbekrachtiging. Of u nou kiest voor een sportieve Corolla Hatchback, een gedistingeerde sedan of een multifunctionele stationwagon.

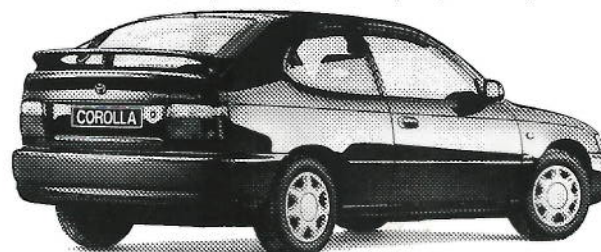
En niet zomaar stuurbekrachtiging, maar een die meedenkt en zich aanpast aan uw snelheid. Dat is goed om te weten als iedere Corolla standaard al een 16 kleppen multipoint injectiemotor onder de kap heeft.

Scherpe bochten, scherpe prijzen.

Want u heeft al zo'n Toyota Corolla met standaard stuurbekrachtiging vanaf f 29.450,-. Daarnaast is de Corolla als meest betrouwbare auto getest door de TÜV, het om zijn strengheid befaamde Duitse keuringsinstituut.

3 Jaar Totaalgarantie.

Dat betekent: 3 jaar garantie van bumper tot bumper, tot 100.000 km. Plus 6 volle jaren garantie op roesten van binnenuit. Plus 3 jaar Toyota EuroCare; de gratis service- en hulpdienst waarop u in 33 landen 24 uur per dag kunt rekenen. Kom snel even bij ons langs voor een paar proefbochtjes.

COROLLA: WERELDKAMPIOEN BETROUWBAARHEID. HEEL TOYOTA.

TOYOTA SCHOUTEN

Botersloot 17
Noordeloos
Tel. 01838 - 1304

Lelystraat 106
Sliedrecht
Tel. 01840 - 10755

Avelingen West 4
Gorinchem
Tel. 01830 - 33733

Tevreden rijders
hebben een Toyota-dealer